

Vuodesta 1958

2 Virpi Malvalehto
Kajaanin seurakunnan
uudeksi nuoriso-
työnohjaaja
"Seurakunta on paikka, missä
nuoret saavat pohtia elämänarvoja
ja omaa uskoaan itseensä,
maailmaan ja Jumalaan."

5 Taidepalstan
aiheena Helene
Schjerfbeckin
Toipilas
Millaisia toipilaita ovat
tämän päivän lapset?
Millaisista asioista he kenties
toipuvat?

8 Tervetuloa
joulu kirkkoon
Tule hiljentymään Jeesus-
lapsen syntymän ihmeen
äärelle. Odotus on päättynyt
– Messias on syntynyt.

Kotiseurakuntani

Kajaanin seurakuntalehti • 9/2025 • 17.12.2025

Antti Matikainen tuo rakkaat laulut kotikirkkoon

6 Riina Raatikaisen
ensimmäinen joulu
äitinä
"Uuden elämän syntyessä
on mahdollisuus johonkin
uuteen ja uskomattomaan"

12 Kirjailija ja
sairaalapappi
Riitta Lielähti
"Maailma ei janoa
sankaritarinoita vaan
ihmisen kokoista
ääntä."

Seuraa meitä

kajaaninseurakunta.fi

TYÖNTEKIJÄ TUTUKSI

Virpi Malvalehto on uusi nuorisotyönohjaaja

Olen alkuperältäni kajaanilainen ja lähdin koulutuksen sekä työn takia "maailmalle" vuonna 2000. Paluumuutin kesällä takaisin kotikonnuille ja olen siitä saakka haarukoinut työmahdollisuuksia täällä Kainuussa.

Työurani olen tehnyt suurimmaksi osaksi lasten ja perheiden parissa. Aloitin aikoinaan Kajaanin kaupungin perhepäivähoitajana 17-vuotiaana. Minulla on yli 11 vuoden työkokemus seurakunnan työstä Pohjois-Karjalan seurakunnissa, ja sitä myöten päädyin myös hakemaan Kajaanin seurakunnan nuorisotyönohjaajan virkaa. Koulutukseltani olen sosionomi AMK, lähihoitaja, lastenohjaaja sekä lastenhoitaja.

Minulla on hyvä vire tämän työn aloittamiseen. Tykkään vaihtelusta, vaikka tein virkani sisällä jonkun verran koulutyötä myös Kontiolahdella, on tämä taas hiukan uusi aluevaltaus ja kehittymisen paikka. Muutos on aina hyvästä, ja sille on annettava tilaa, jotta mieli ja työntekeksen vire säilyvät.

Yhä useammat nuoret hakeutuvat mukaan erilaisiin yhteisöihin ja kirkon toimintaan. Kirkko voi tarjota yhteisöllisyyttä ja yhteenkuuluvuuden tunnetta. Me luomme heille myös turvallisen ympäristön, johon he voivat tulla sellaisina kuin ovat, ja paikkan, jossa nuoret saavat pohtia elämänarvoja ja omaa uskoaan itseensä, maailmaan ja Jumalaan.

Eräällä tavalla ympyrä sulkeutuu, sillä ensikosketukseni seurakuntaan oli Kajaanin seurakunnan rippikoulu, ja nyt olen täällä töissä. Turuilla ja toreilla nähdään!

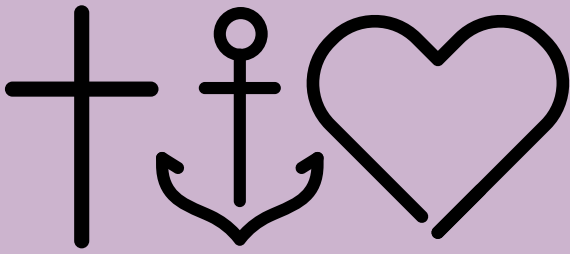
Virpi Malvalehto

Virpi Malvalehto

kuva: Tuija Hyttinen

Pala taivasta

Moni löytää Jumalan musiikista tai taiteesta. Tällä palstalla esittelemme lukijoitamme puhutelleita teoksia.

Sirkka Seljan runokokoelmasta Talo nimeltä villiruusu (1975)

*Ja kun me jälleen kohtasimme
me olimme kasvaneet kuin puut
juuret syvemmälle multa, latvat korkeammalle
avaruuteen.*

Ja pimeys syleili pimeyttä, valo valoa.

Tämä Sirkka Seljan runo kokoelmasta Talo nimeltä villiruusu (1975) on minulle merkityksellinen siksi, koska se muistuttaa siitä, että vaikka asumme kumppanini kanssa 500 kilometrin päässä toisistamme, ei yhteytemme kuihdu, vaan päinvastoin se vahvistuu isossa kuvassa.

Runo puhutteli minua heti, kun sen näin alkuvuonna. Tunsin jotain sykähdyttävän merkityksellistä silloin, ja nytkin se komeilee puhelimeni kuorissa aina mukanani. Kummallakin meistä on kiireiset nuoren aikuisen elämänvaiheet eri rannikoilla, mutta en pelkää, koska todella rakastamme.

Kor. 13:13: "Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme; mutta suurin niistä on rakkaus."

Vaikka toiseen on todella helppo ottaa puhelimitse yhteyttä, silti elämää ei voi elää sen turvin. Pienet yhteiset rutiinit pitävät rakkauden tunteita yllä ja tuovat lohtua; muistuttavat, että toinen ajattelee sinua ja valmistele omalla tavallaan tulevaa yhteistä elämää. Siitä huolimatta ikävä luo pariskunnille koheesiota, jos sitä käsitellään terveellisesti ja oikea-aikaisesti.

Aina ei tiedä, milloin seuraavan kerran kohtaamme, ja illalla nukkumaan mennessä huomaan käteni hamuavan kättä, jonka tilalla onkin tyhjää. Mutta silloin, kun juna pysähtyy raiteille kirskuen tai se - sinuun jo tarttunut - tuttu suloisin hymy kiiltää ihmisjoukon keskeltä, kaikki on sen odotuksen arvoista!

Nimimerkki: Valona maailmassa

PIISPAN JOULUTERVEHDYS

"Kiittäen"

Jouluevankeliumissa taivaallinen sotajoukko ilmestyy "kiittämään" Jumalaa. Nähtyään Kristuslapsen paimenet palaavat "kiittäen" arkitöihinsä. Mutta onko heidän kiittolisuudelleen perusteita?

Kiittolisuus on meille vaikeaa. Sen edessä on monia verhoja, osa ulkopuolellemme, osa taas sydämessämme. Maailma ulkopuolellemme on täynnä sotia ja kärsimystä. Se on totta, eikä poistu selittelyllä. Sisäinen miellemme keskittyy helposti siihen, mitä meiltä puuttuu tai mikä on vialla. Se kuiskii välillä korvaan kuin pirullisen taitava manipulaattori. "Katso nyt, tästäkin jäit paitsi, huomaatko nyt, tuokin on pielessä!"

Mitä enemmän keskitymme maailman pahuuteen tai omiin vastoinkäymisiimme, aitoihinkin, sitä enemmän altistumme masennuksen ja katkeruuden tapaisille mielenterveyden häiriöille.

Jouluevankeliumissa enkelit ja paimenet toimivat "kiittäen". Molemmissa kohdissa on samat kielipiilliset muodot, preesensin partisiipit, jotka

korostavat jatkuvaa toimintaa. Enkelit ja paimenet eivät vain hetkellisesti kiitä. He elävät kiittämisen jatkuvassa tilassa.

Nykytutkijoiden mukaan elämä jatkuvassa kiittämisen tilassa johtaa järkyttäviin seurauksiin hyvinvointimme kannalta. Se korjaa luontaista taipumustamme tyytymättömyyteen – ja ohjaa meitä siihen hyvään, mitä meillä jo on ja mitä olemme saaneet ilmaiseksi lahjaksi.

Kiittolisuus vahvistaa ihmisten keskinäistä kiintymystä. Se tukee parisuhdetta ja aviopuolisoiden tyytyväisyyttä. Se vahvistaa fyysistä terveyttä, purkaa arkipäivän stressiä, alentaa verenpainetta ja vahvistaa immuunijärjestelmää. Kiittämistä harjoittavat tuntevat keskimääräistä enemmän myötätuntoa ja lähimmäisenrakkautta toisia ihmisiä kohtaan. He myös toipuvat nopeammin vastoinkäymistä. Ja suhtautuvat toiveikkaammin siihen, mitä tulevaisuus tuo tullessaan.

Enkelten ja paimenten kiitoksella on kohde, kaikkivaltias Jumala. Hei-

dän kiitoksellaan on syy:

Jumala syntyy ihmiseksi Kristus-lapsessa. Se on tunnusmerkinä siitä, että Jumala katsoo meihin myötätuntoisesti. Hän etsii meitä, samaistuu meihin ja toteuttaa itse pelastuksen.

Tämä inkarnaation ihme, Jumalan ihmiseksi syntymisen ihme, saa aikaan joulun ilon ja kiitoksen.

Sitä ei pidä latistaa pelkäksi vertauskuvaksi. Mitä syytä jäisi kiitokseen, jos kyse olisi vain hurskaasta, mutta epätodesta metaforasta? Mistä kiittää, jos Jumala jäisi kokonaan tuntemattomaksi?

Jouluna syntyy Marian poika ja Jumalan Poika, äidin apua tarvitseva ja ihmiskunnan Pelastaja, kaikista heikoin ja Kaikkivaltias, tosi ihminen ja tosi Jumala. Hän syntyy meille, siis sinulle ja minulle.

Tämä on joulun ihme. Tämä on kiitoksen aihe. Kristus syntyy, kiittäkää!

Jari Jolkkonen

Kuopion hiippakunnan piispa

KIITOS

Joulun triangeli

Joulu on musiikkia.
Maailma soi yhtäkkiä valona, kesäisinä laineina.
Kaupoissa kilisee, helisee, välkkyy sävel.
Kirkoissa soivat urut meren maininkeina
tavoittavat kaukaisena valkenevan rannan.
Kauneimmat joululaulut sykkivät tuiketta hyvää.
Aatosta jaloa ja ylhäistä mieltä
meille annetaan palanen
panis angelicus
triangeli alkaa soida sisälläni
kansakoulun kuvaelmassa kuusijuhlissa
seisoin lavan reunalla neuvottomana triangeli
kourassa
joulua se soi joulua

terästanko taivutettu kolmioksi
juhlan kuva seimeltä ääni heleä
läpi pasuunoiden ja viulujen
halki tummien marraskuisten öiden
sen sointi yli kaiken avaa ovet lapsen luo
lapsen joka kätensä siunaavat ojentaa
erämaa hiekkaa tai lunta
triangeli sen yllä
minä katselin ylimaallisen kirkkauden
tavoitin taivaan
"Kiitos korkian Jumalan,
Jumala synnyi ihmiseks'
Jo Jumala leppyi ihmisill'
Vuoden 1701 suomalainen virsikirja 127:9

Risto Kormilainen

PÄÄKIRJOITUS

Joulun mahdollistajat

kuva: Reijo Haukia

Joulun alus on seurakunnassa kiireistä aikaa. Erilaisia musiikki- ja hartautilaisuuksia, joulujuhlia ja vierailuja järjestetään paljon eri ikäryhmille. Tämä pitää kaikki työntekijät kiireisinä. Ehkä kaikkein kovimman kiireen ja paineen alla ennen joulua ovat kuitenkin yllättäen diakoniatyöntekijät.

Joulun aika tuo vuodenajoista vahvimmin esiin yhteiskunnan eriarvoisuuden. Jokainen ihminen haluaisi, että joulu erottuisi edes jotenkin tavallisesta arjesta. Jokainen haluaisi, että joulupöydässä olisi edes jotakin sellaista tarjottavaa, mitä ruokapöydässä ei ole joka viikko. Jokainen haluaisi myös, että voisi muistaa jouluna edes jollakin pienellä lahjalla lähimpiään. Kun yhteiskunnan tuet ja etuudet on käytetty, viimeiseksi vaihtoehdoksi saada edes vähän juhlan tuntua joulun viettoon jää monelle mahdollisuus hakea apua seurakunnan diakoniatyöstä.

Diakoniatyö on monesti hyvin näkyvätöntä meille, jotka emme sitä tarvitse. Usein tähän lähimmäisapuun, heikoimassa asemassa olevien tukemiseen, liitetään myös virheellinen mielikuva siitä, että kyse on vain tai ennen muuta taloudellisen avun antamisesta. Lopulta diakonia on kuitenkin ennen muuta ihmisen kokonaisvaltaista auttamista. Kun monella tavoin rikkinäinen ihminen tulee hakemaan taloudellista apua, hän saakin kohtaamisesta paljon enemmän. Diakoniatyöntekijä kohtaa apua ja tukea etsivän ihmisen aina tasavertaisena. Se erityinen, mitä diakoniasa on myös tarjolla, on kiireetön kohtaaminen. Kun diakoniatyöntekijä kohdataan, tapaamisaijaa ei ole rajattu vain välttämät-

tömien tukiasioiden käsittelyyn. Samassa yhteydessä on lupa kertoa ja keskustella omasta elämäntilanteesta ja saada tukea ja ohjausta myös siihen, kuinka elämässä voisi olla mahdollista päästä eteenpäin. Meillä Kajaanin seurakunnassa diakoniatyötä tekevät huippuammattilaiset suurella sydämellä. Tästä usein todella näkymättömäksi jäävästä työstä olen todella kiitollinen.

Seurakunnan olemukseen kuuluu olla lähimmäisenrakkauden yhteisö. Tämä korostuu näinä aikoina, kun yhteiskunnan tukia leikataan myös heiltä, joiden vähäiset tulot eivät muutenkaan tahdo riittää sekä vuokraan, ruokaan että perussairauksien hoitoon tarvittavien lääkkeiden hankkimiseen. Se, että seurakunta toteuttaa diakoniatyötä palkkaamalla ammattilaisia tähän työhön ja jakamalla taloudellista apua yhdessä kootuista verovarjoista kaikkein heikoimassa asemassa oleville, on tämän työn ydintä. Mutta samalla on hyvä muistaa, että jokaisen seurakuntalaisen yhteinen vastuu on edistää sitä, että kukaan ei jäisi oman onnensa nojaan.

Seurakunnan diakoniatyön juuret ovat Jeesuksen opetuksessa lähimmäisyydestä. Köyhien ja vähempiossaisten tukeminen liittyy myös Jeesuksen antamaan esimerkkiin. Jeesus oli köyhien puolella. Hän oli rakentajan poika ja hänen ensimmäiset seuraajansa olivat kalastajia. He eivät olleet rutiköyhiä, mutta tiesivät kyllä, mitä oli tehdä pätke töitä ja mitä oli olla ilman töitä ja tietoa siitä, mistä saisi leivän huomiseksi. Jeesus ei ylistänyt tai romantisoanut köyhyyttä. Hän yritti vastata ihmisten hätään ja olla heidän toivonsa. Hän piti köyhien puolta ja teki heidät näkyviksi myös niille yhteiskun-

nan valtaapitäville, jotka käänisivät köyhille selkensä. Uudessa testamentissa on lukuisia kertomuksia siitä, miten katujen ja torien köyhät, sairaat, raajarikot ja kerjäläiset löysivät Jeesuksen ja saivat avun. Jeesuksen opetuksen mukaan heillä on etusija Jumalan taivaallisissa pidoissa. Ennakkoon se oli näkyvissä jo siinä, mitä hänen seurassaan tapahtui.

Kaikki tämä oli läsnä jo jouluyönä. Jeesus ei syntynyt palatsissa eikä häntä puettu silkki-vaatteisiin. Ei ollut majataloa. Jeesus

syntyi eläinten suojassa, kiedottiin kangaspalaan ja pantiin eläinten syöttökaukaloon. Hänen syntymästään ilmoitettiin ensimmäiseksi köyhille paimenille. Niin se tapahtui ja niin se tapahtuu yhä tässä maailmassa.

Antti Minkkinen, kirkkoherra

JULKAISIJA

Kajaanin seurakunnan
kirkkoneuvosto

Päätoimittaja

Antti Minkkinen

Toimitussihteeri

Kaisa Rönkä

TOIMITUS

Linnankatu 12, 87100 Kajaani
seurakuntalehti.kajaani@evl.fi
Aineiston toimitus viimeistään
torstaihin 15.12. klo 8
mennessä. Seuraava lehti
julkaistaan 28.1.2026.

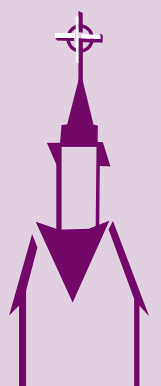
KOTISEURAKUNTANI- LEHDEN GRAAFINEN ILME:

Otavamedia Oy
Taitto: Kaisa Rönkä
Kansikuva: Heimo Haverinen
Oikoluku: Hannu Väisänen

TILAUKSET JA OSOITTEEN- MUUTOKSET:

kajaani.seurakunta@evl.fi tai
08-61721 (srk:n neuvonta)
Tilaushinta vuonna 2026
24 e.

Jakelu: Suomen Suoramainonta Oy
Jakeluhuomautukset:
kajaani.seurakunta@evl.fi tai
(08) 61721
Painopaikka:
Sanomala Oy
ISSN 2489-5164 (painettu)
ISSN 2489-5172 (verkkojulkaisu)

Poikkeavat aukioloajat

Seurakunnan toimistot ovat avoinna ti 23.12. ja ke 31.12. klo 9–13. Kajaanin seurakunnan työyhteisö toivottaa Siunattua joulua.

HARTAUS

Joulu – Jumalan hiljainen ihme

Joulu tulee joka vuosi, mutta harvoin se tulee niin kuin odotamme. Me suunnittelemme koristeet, ruoat ja aikataulut, mutta todellinen joulu ei mahdu kalenteriin. Se syntyy hiljaisessa hetkessä, jossa Jumala koskettaa sydäntä.

Joulun sanoma ei vanhene. Maailmamme kaipaa valoa – uutiset kertovat sodista, epävarmuudesta ja yksinäisyydestä. Silti keskelle kaikkea tätä Jumala astui maailmaan pienenä lapsena. Hän ei tullut palatseihin vaan karjasuojaan. Hän ei tullut voimalla vaan rakkaudella. Tämä on joulun ihme: Jumala tuli lähelle, jotta kukaan ei jäisi yksin.

Betlehemin yössä enkelit julistivat: "Älkää pelätkö!" Sama viesti kuuluu meille tänään. Jumala tietää pelkomme ja huolestamme. Hän ei lupaa helppoa elämää, mutta lupaa olla kanssamme. Jeesuksesta käytetään nimitystä Immanuel, joka tarkoittaa *Jumala kanssamme*. Kun sydän on levoton, kun tulevaisuus tuntuu epävarmalta, voimme muistaa: Jumala on aivan lähellä.

Joulu kutsuu meitä kysymään: missä voin olla rauhan ja toivon tuoja? Ehkä se on puhelu yksinäiselle, hymy kaupan kassalla, anteeksianto, jota olen pitkittänyt. Jokainen pieni teko on kuin Betlehemin tähti – se näyttää suuntaa valolle. Kun rakkaus ohjaa tekojamme, se tuo mukanaan oikeudenmukaisuutta ja yhteyttä. Rauha ei synny vain sanoista, vaan siitä, että kunnioitamme toisiamme ja luomakuntaa, jonka Jumala meille antoi.

Joulu ei ole vain juhla, se on lupaus: Jumala on kanssamme. Ei vain kirkossa, vaan kotona, työssä, hiljaisessa huokauksessa. Hän tulee sinne, missä sydän kaipaa rauhaa. Ja Hän sanoo: "Älä pelkää. Minä olen tässä."

Joulu ei ole menneisyyden tarina, vaan nykyhetken toivo. Jeesus syntyi, jotta sinä tietäisit: olet rakastettu, olet tärkeä, et ole yksin. Siksi voimme yhtyä enkelien lauluun: "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja rauha maan päällä!" Rauha, joka alkaa sydämeistä ja leviää ympärillemme – tekoihin, jotka heijastavat rakkautta ja totuutta.

Siunattua joulun aikaa – rauhaa, joka kantaa ja valoa, joka ei sammuu.

Soile Koistinen, seurakuntapastori

NÄKÖKULMA

Teuvo Hatva

Kajaanin kaupunginhallituksen entinen puheenjohtaja

Terveisiä Kajaanin sisar-kaupunki Marquettesta!

Marraskuun alkupuolella sain ilon olla Kajaanin kaupungin vierailujoukossa mukana itsemaksavana turistina Kajaanin USA:n sisar kaupunki Marquetteen Michiganin osavaltiossa. Viikon mittaisella matkalla oli varsin tiivis ohjelma sisältäen eri toimijoihin tutustumista, vierailuja kaupungin laitoksissa, sairaalassa, kouluissa jne. Silmiinpistävää oli isäntien sydämellinen vieraanvaraisuus ja suomalaisuuden arvostaminen korkealle. Sisusana vilahdelti eri yhteyksissä autojen rekisterikilvistä vanhoihin tarinoihin. Muisteloiden taustalla oli yleensä joku Suomesta tullut siirtolainen reilu sata vuotta sitten, jonka muistoa pidettiin edelleen yllä ja mikä osaltaan selitti suomalaisuuden tuntemista ja arvostusta.

Osa meistä vierailijoista yöpyi paikallisissa perheissä ja niin minäkin sain isäntäperheekseni eläkeläispariskunnan, **Karla** ja **Doug Paterson**. Karla oli tehnyt elämänsä matematiikanlehtorina, ja Doug puoles-

taan oli eläköitynyt metodistiseurakunnan pastori.

Kun vierailuviikon ainoaksi vapaapäiväksi, ja isäntäperheen kanssa vietettäväksi päiväksi oli sovittu sunnuntai, ehdotin vierailua paikallisessa jumalanpalveluksessa. Kuvittelin tietysti näin isäntänä toimivan Doug'in saavan hyvän syyn esitellä kotiseurakuntansa, mutta siinä erehdyin. Pyyntöni aiheuttikin välittömän polveilevan ja monipuolisen tutkailun siitä, mitä mil-läkin seurakunnalla olisi tarjottavana kyseisenä sunnuntaina. Lopulta valinta kohdistui, ei suinkaan metodistiseurakuntaan, vaan evankeliseen luterilaiseurakuntaan (Messiah Evangelical Lutheran Church) ja sen päivämessuun.

Messu olikin varsin tutunoloinen kaavaltaan, ainoastaan musiikki oli päivämessussa kevyempää kuin varsinaisessa aamumessussa, näin minulle selitettiin. Messun käytännön järjestelyissä oli joitain pieniä eroja verrattuna suomalaiseseen tapaan. Kirkkokahvit nautiti-

tiin ennen messua, ja kaikille jaettiin lappuja, joissa oli ohjelma, esirukouspyyntö/yhteystietolomake ja tietysti runsaasti eri tapoja lahjoittaa tai tukea kirkkoa. Suurin yllätys ja eroavaisuus tuli saarnaa kuunnellessani. Saarnaava nuori naispastori tyylytti ja herjasi presidentti Trumpin päätöksiä ja politiikkaa suorasukaisesti. Kun kirkosta palatessamme tätä vähän ihmettelin, päästi Doug hersyvän naurun ja sanoi, että minun olisi pitänyt olla kuulemassa hänen saarnojaan, jotka vasta olivatkin tulikivenkatkuksia!

Näin USA:ssa. Onneksi Suomessa edelleen kunnioitetaan viranomaisia ja kirkkoissa rukoillaan viisautta ja suoje-lusta esivallalle, sitä todella tarvitaan näinä levottomina aikoina.

Pian laskeudumme joulun viettoon ja maalliset askareet saavat jäädä hetkeksi syrjään. Toivon kaikille rauhallista Jeesuksen syntymäjuhlaa ja onnellista uutta vuotta 2026!

Kirkon keskusteluapu päivystää myös jouluna

Kirkon keskusteluapu tarjoaa matalan kynnyksen tukea ja kuunte-lua kaikille, jotka kokevat tarvitse-vansa apua tai kuuntelijaa elämän eri tilanteissa. Palvelu on luottamuksellinen ja helposti saavutettavissa puhelimitse, chatissa tai nettikirjeen kautta.

Vuoden 2024 aikana vastattiin

33 000 puheluun ja käytiin 3500 chat-keskustelua. Nettikirjeitä kirjoitettiin 1470 kappaletta. Yleisimmät puhelun teemat koskivat yksinäisyyden koke-musta, haasteita ihmissuhteissa, saira-uksia ja arjen tilanteita.

Palveleva puhelin toimii myös jouluna. Tavoitat päivystäjän numerossa: 0400 221 180 (avoinna joka päivä klo

18-24). Operaattorisi veloittaa puhelusta liittymäsopimuksesi mukaan pvm/mpm).

"Ketään ei ole tarkoitettu pärjää-mään yksin. Puhuminen auttaa. Yhteyttä voi ottaa myös silloin, kun kyseessä ei ole akuutti hätä. Me olemme sinua varten, jos vain tarvitset jonkun, jolle puhua."

TAIDE-PALSTA

Olemme turvassa Jumalan kämmenellä

Helene Schjerfbeck (1862–1946) oli yksi Suomen arvostetuimpia modernistisia kuvataiteilijoita. Vuonna 1888 hän maalasi öljymaalauksella taulun nimeltään *Toipilas*. Se on ehdottomasti yksi lempitauluistani. Maalauksessa on jotain hyvin puhuttelevaa ja tunteisiin vetoavaa. Näin ajattelevat kanssani monet muutkin, koska maalaus on suosituin Schjerfbeckin maalauksista. Tätä maalausta pidetään myös käännekohtana Schjerfbeckin uralla. *Toipilaan* jälkeen hän alkoi tehdä maalauksiaan uudella tavalla ja samalla pelkistää maalaustensa värejä ja muotoja.

Maalauksessa pieni tyttö istuu pöydän ääressä tyynin pehmustetussa tuolissa peittoon kääriytyneenä. Hän pitelee kädessään kupissa olevaa versovaa oksaa. Jotkut tulkitsevat oksan viittaavan sairauden voittamiseen.

Sairas lapsi on ollut suosittu aihe 1880-luvun taiteessa. Schjerfbeck on palannut tähän aiheeseen myös myöhemmällä urallaan. Hän teki maalauksestaan pelkistetympään versioon. Tätä kuvaa on myös tulkittu siten, että se olisi vertauskuvallisesti hänen omakuvansa.

Teimme tästä maalauksesta hieman erilaisen version ja näkökulman. Otimme kuvaan kaksi lasta. Toinen lapsi on suomalainen ja toinen ukrainalainen. Lapset ovat saman pöydän ääressä kädessään *Muumi*-mukit, joissa on ruiskukat. Millaisia toipilaita ovat tämän päivän lapset? Millaisista asioista he kenties toipuvat?

Onko eritaustaisilla lapsilla samanlaisia vai erilaisia toipumisen tarpeita? Suomalainen lapsi on saanut todennäköisesti elää turvallista elämää. Mutta kenties suomalainenkin lapsi voi joutua toipumaan siitä, että rakkaat isovanhemmat ja sukulaiset asuvat toisella paikkakunnalla. Sodan jaloista tulleiden perheiden lapsilla voi puolestaan mennä vuosia, että he pääsevät kohtaamaan heille tärkeitä ihmisiä. Ero rakkaista voi siis olla yhteinen kokemus niin suomalaiselle kuin ulkomaalaisellekin lapselle.

Usein lapset joutuvat myös toipilaan rooliin, kun elävät elämäänsä vanhempiensa kantamien arjen taakkojen kanssa. Lapsiperheissä on monenlaisia haasteita, joita vanhemmat murehtivat. Silloin vanhemmat eivät ehkä jaksa aina hoitaa lapsiakaan niin hyvin kuin haluaisivat. Työ ja kiireinen arki voivat johtaa siihen, että tämänkin päivän lapset ovat toipilaita, kun lämmintä syyliä ei ole tarpeeksi tarjolla.

Toki tänä päivänäkin lapset voivat olla toipilaana sairauden vuoksi. Onneksi lääketiede on hyvin kehittynyt ja sairauksia osataan hoitaa entistä paremmin. Toipilasajatkin ovat kiitettävästi lyhentyneet entisaikoihin verrattuna.

Onneksi lapset ovat sinnikkäitä. He näkevät toivonpilkahduksia monesti sielläkin, missä vanhemmat eivät ehkä toivoa näe. Lapsi saa toipumiseen lohtua usein pienistäkin asioista; vaikka iloisesta *Muumi*-mukista, johon voi laittaa itsensä iloksi pienen kukkasen. Versosta on kasvanut kaunis kukka. Näin nämä pienetkin ihmiset vain

Reijo Haukian kuvaelma (2025) Schjerfbeckin maalauksesta *Toipilas*. Kuvassa vasemmalla Mai Heikkinen ja Veronika Pominchuk.

”

"Millaisia toipilaita ovat tämän päivän lapset? Millaisista asioista he kenties toipuvat?"

kasvavat ihmisversosta aikanaan täyteen kukkaan elämässä vastaan tulevista haasteista huolimatta.

Lapset saavat vertaistukea toisesta lapsesta. Nämäkin kuvan lapset peilaavat omaa minuuttaan ja elämäänsä toisen lapsen kautta. Aina ei tarvita edes samaa kieltä. Yhteisen leikin ja tekemisen kautta löytyy yhteisymmärrys. Lasten silmistä välittyy ilo. Ja sydämessä on varmasti tunne: meistä pidetään huolta ja kaikki on hyvin. Olemme turvassa Jumalan kämmenellä.

Sari Korkkonen, lastenohjaaja

Helene Schjerfbeck, *Toipilas* (1888)

"Toivon voivani välittää tyttarellemme ajatuksen lähimmäisenrakkaudesta, armollisuudesta ja vapaudesta olla sellainen kun on. Haluan puhua kaiken elämän kunnioituksesta. Toivon voivani välittää ajatuksen luonnon tärkeydestä ja sen vaalimisesta. Perhe on aina turvana ja rakastaa ehdoitta", Riina Raatikainen muistuttaa.

Ensimmäinen joulu äitinä

TEKSTI: RIINA RAATIKAINEN KUVA: RAIMO SIVONEN

Joulu on ollut Riina Raatikaiselle aina tunteikas ja rakas juhla, mutta oman lapsen syntymän myötä sen merkitys on entisestään syventynyt. Kiire ja suorittaminen saavat väistyä, kun perhe viettää ensimmäistä yhteistä jouluaan.

Lapsen syntymä oli elämäni unohtumattomin kokemus. Olin haaveillut äidiksi tulemisesta monta vuotta ja miettinyt, miltähän se tuntuisi. Kaikki oli ihmeellisempää kuin mitä osasin ajatella. Yhdeksän kuukauden odotus oli vihdoinkin ohi, ja pian saimme tavata pienokaisemme, jota olimme rakastaneet siitä päivästä lähtien, kun hän ilmoitti tulostaan. Se voima, jonka syntymän hetkessä löysin sisältäni, oli uskomaton. Kävin siinä läpi kaikki mahdolliset tunteet: jännityksen, pelon, innostuksen ja ilon. Sitä tunnetta, kun sain vauvan ensimmäistä kertaa syliini, en voi edes sanoa kuvailla, niin hieno se oli.

Minulle synnytys oli positiivinen kokemus, jota jännitin ja stressasin etukäteen ihan turhaan. Saimme olla onnekkaita, että kaikki sujui hyvin. Mieleeni on jäänyt sairaalassaoloajalta turvallisuuden ja kuulluksi tulemisen tunne. Tiesin koko ajan olevani turvallisissa käsissä. Tärkeimmässä roolissa oli puolisoni tuki. Ensimmäiset päivät menivät vauvan, minun ja puolisoni omassa kuplassa uutta elämää ihmetellessä ja synny-

tyksestä toipumisessa. Vietimme sairaalassa kuusi päivää, minkä jälkeen ulkomaailmaan siirtyminen tuntui todella oudolta. Ensimmäiset viikot kotona menivät tiiviisti vauvan parissa oman kodin turvassa uutta opetellen.

Vauvaperheen arki

Tyttäremme on nyt reilut kolme kuukautta, ja arki on pikkuhiljaa alkanut löytämään muotoaan. Minä olen tällä hetkellä tyttäremme kanssa kotona, ja puolisoni käy toisella eli nukkumisen, syömisen, puhtaanapidon, uuden oppimisen ja ulkoilun merkeissä.

Koen, että arki vauvan kanssa on ollut meille tosi luontevaa. Olen sitä mieltä, että vauva-arjessa ei kannata hirveästi suunnitella etukäteen tai asettaa suuria tavoitteita. Some on täynnä vauvovoihin ja vanhemmuuteen liittyvää sisältöä, johon helposti alkaa vertaamaan itseään. Se ei kuitenkaan kannata, sillä jokainen vanhempi, lapsi ja perhe on erilainen.

On ollut ihanaa viettää päiviä vauvan eh-

doilla. Olen myös nauttinut niistä hetkistä, kun vauva nukkuu ja saa itse heittää jalat ylös sohvalle.

Melkein jokaiseen päivään on kuitenkin liittynyt myös epävarmuuksia, kysymyksiä ja huolia. Ensimmäisten viikkojen ajan haastavinta itselleni oli se riittämättömyyden tunne, kun vauva itkee ja tuntuu, että mikään ei auta. Vaikeina hetkinä olemme lohduttaneet itseämme ajatuksella, että kaikki, joilla on lapsia, ovat kokeet nämä samat asiat ja selvinneet. Vauvan kasvaessa varmuus luottaa omiin äidinvaistoihin on myös kasvanut. Myös luotto omiin kykyihin ja taitoihin vahvistuu päivä päivältä.

Aika menee todella nopeasti eteenpäin ja tuntuu, että tyttäremme kasvaa silmissä. Olen pyrkinyt tietoisesti uppoamaan arjessa niihin ihaniin hetkiin, jolloin hän nukkuu tuhisten sylissä, syö tyytyväisenä rinnalla tai katsoo suoraan silmiin ja hymyilee leveästi. On äärimmäisen ihanaa seurata hänen kehitystään ja uuden oppimista. Ei ole sellaista päivää, etten herkistyisi kiittollisuuden tunteeseen pienestä nappisilmästämm.

Omaan vauvaan liittyvä ihme ja joulun sanoma

Joulu on ollut minulle aina rakas juhla, johon on liittynyt aina suuria tunteita. Omat muistot lapsuuden jouluista ovat rakkaat, mutta niihin liittyy myös paljon kipeitä ajatuksia. Aikuisiällä joulu on ollut minulle aina antamisen, hyvän ruoan ja yhdessäolon aikaa. Kuitenkin joulut ovat olleet minulle myös melkoista suorittamista ja paikasta toiseen siirtymistä. Nyt tuntuu, että joulun merkitys on syventynyt. Viimeinenkin kiireen tuntu ja joulun suorittaminen jäävät toivottavasti pois. Tänä vuonna joulumme rakentuu vahvasti tyttäremme ympärille.

Peilaan *Jeesus*-lapsen syntymän sanomaa yleisesti myös uuden elämän syntyymiseen. Uuden elämän syntyessä on mahdollisuus johonkin uuteen ja uskomattomaan. Vauvan syntyessä emme voi tietää, millainen ihminen hänestä kasvaa ja mitä hänestä tulee. Mitä hän tulee saavuttamaan ja mihin hän päätyy. Lasta voi vain ehdoitta rakastaa ja parhaansa mukaan kasvattaa tähän maailmaan.

Oma hengellisyys

En koe olevani kovinkaan uskonnollinen. Koen olevani hengellinen tietyissä tilanteissa, erityisesti syntymän ja kuoleman hetkissä. Kun ristiäisissä tyttarellemme laulettiin virsi *Ystävää sä lapsien*, sen sanoissa kuuluu mielestäni Taivaan Isän ehdoton rakkaus lapsia kohtaan. Virren kohta "siunaa äitiä ja isää, heille elinpäivää lisää" herkisti minut kyyneliin, sillä totta kai rukoilen, että tyttäreemme saisi nauttia läsnäolostamme mahdollisimman pitkään.

Haluan vahvistaa yhteyttäni seurakuntaan ja antaa myös tyttärelleni mahdollisuuden osallistua sen toimintaan. Olen iloinen, että

Kajaanin seurakunta järjestää aktiivisesti erilaista kerhotoimintaa lapsille ja nuorille, johon voimme yhdessä osallistua.

Arvot ja toiveet lapselle

Toivon voivani välittää tyttarellemme ajatuksen lähimmäisenrakkaudesta, armollisuudesta ja vapaudesta olla sellainen kuin on. Haluan puhua kaiken elämän kunnioituksesta. Toivon voivani välittää ajatuksen luonnon tärkeydestä ja sen vaalimisesta. Haluan välittää ajatuksen, että perhe on pyhä ja perhe pitää yhtä. Perhe on aina turvana ja rakastaa ehdoitta.

Lasten saaminen on monella tapaa herkkä

aihe, josta täytyy puhua hienotunteisesti tilanteeseen sopivalla tavalla. Lämmin ajatus heille, joille aihe on kipeä ja raskas.

Hiljattain 96 vuoden iässä edesmennyt isomummoni sanoi muutama kuukausi ennen kuolemaansa, että lapsen syntymä on Taivaan Isän lahjoista suurin ja kallein. Olen täysin samaa mieltä. Se, että on siunattu omilla lapsilla, ei ole koskaan itsestänselvyyttä.

Ensimmäinen joulu äitinä

Odotan innolla ensimmäistä jouluamme perheenä. Aikaisempina jouluna olemme puolisoni kanssa kiertäneet omien perheidemme ja sukulaistemme kodeissa, mutta tänä jouluna kokoonnumme meille.

Uskon, että tämä joulu keskittyy vahvasti tyttäreemme ympärille ja yhteisten muistojen luomiseen. Haluan äitinä tarjota lapselleni yhtä ihania hetkiä ja tuloja muistoja, kuin oma äitini on minulle tarjonnut. Meillä ei ole vahvoja jouluperinteitä, mutta on ihanaa päästä luomaan niitä yhdessä pienokaisemme kanssa.

Minulle on tärkeää viedä haudoille kynttilät jouluisin ja joko itse laulaa tai kuunnella joululauluja niin kotona kuin kirkossa.

Kiitollisuus ja tulevaisuus

Tunnen kiitollisuutta uudesta elämästä, joka teki meistä perheen. Tunnen kiitollisuutta rakkaudesta, kodista, terveydestä ja läheisistä. Tunnen erityistä kiitollisuutta turvallisesta kotimaasta, mutta koen myös huolta siitä, mihin suuntaan maailma on menossa. Huomaan katsovani tulevaisuuteen miettien, millaiseksi se lapsillemme muovautuu. Mitä meillä vanhemmilla on tehtävissä, jotta lastemme tulevaisuus olisi mahdollisimman valoisa.

Toivon, että laulaminen ja musiikki tulee yhdistämään minua ja tytärtäni tulevaisuudessa. Tulevaisuuteen liittyy monia haaveita, mutta pyrin nauttimaan elämästä sellaisena kun se on nyt. Haluan ajatella, että tulevaisuus on meille avoin ja että meillä on käsissämme kaikki mahdollisuudet.

Toivon, että tyttäreemme saa kasvaa rakkauden ympäröimänä, maailmassa joka olisi jokaiselle tytölle turvallinen. Toivon, että saamme perheenä matkustaa ja nähdä maailmaa. Toivon, että saamme nauttia isovanhempiemme ja vanhempiemme seurasta mahdollisimman pitkään.

kuvateksti: "On äärimmäisen ihanaa seurata hänen kehitystään ja uuden oppimista. Ei ole sellaista päivää, etten herkistyisi kiitollisuuden tunteeseen pienestä nappisilmästäme."

AJANKOHTAISTA

Rukoilen, että tämä perhe saa kulkea rohkeudessa ja luottamuksessa

Kun kuuntelen tätä kertomusta uuden elämän syntymästä, mieleeni nousee Raamatun vanha ja hyvä viisaus: "Lapset ovat Herran lahja" (Ps. 127:3). Jokainen syntymä pysäyttää samalla ihmeellä, joka on saanut ihmiset kautta aikojen hiljentymään: elämä ei ole vain meidän tekemäämme, vaan jotakin, joka annetaan. Siksi vanhemmuuteen mahtuu yhtä aikaa iloa, epävarmuutta, pelkoa ja valtavaa kiitollisuutta – se on pyhä luottamustehtävä.

Joulun kertomuksessa tämä todellisuus saa konkreettiset kasvot. Jeesus-lapsen syntymä tapahtui hyvin vaatimattomissa oloissa, mutta juuri niihin kätkeytyi Jumalan läsnäolo. Samoin jokainen lapsi tuo kotiin jotakin, mikä ei ole vain arkea: muistutuksen siitä, että Jumala kutsuu meitä rakastamaan, kantamaan ja opettamaan. Vanhemman tehtävänä ei ole olla täydellinen, vaan läsnä. Kulkea rinnalla, oppia ja erehtyä, ja antaa lapselle lupa kasvaa omaksi itsensä. Kaiken ytimessä on rakkaus, joka ei vaadi vastinetta.

Perinteet ja tavat, joita perheessä vähitellen syntyy, ovat kuin pieniä rukouksia arjen keskellä. Sytytty kynttilä, tuttu laulu, iltarukouksen rauha – ne kantavat pidemmälle kuin usein huomaammekaan. Ne kertovat lapselle, että elämässä on turva, suunta ja toivo, ja että me olemme osa sukupolvien ketjua.

Vanhemman sanat ja teot ovat ensimmäinen "Raamattu", jonka lapsi oppii lukemaan. Siksi kristillisessä perinteessä vanhemmuus on nähty kutsumuksena: Jumala on antanut vanhemmille tehtävän kylvää rakkautta, oikeudenmukaisuutta ja armollisuutta. Kukaan ei kuitenkaan kannata tätä yksin. Seurakunta on olemassa juuri sitä varten, että voisimme jakaa vanhemmuuden iloja, huolia ja kysymyksiä – ja löytää yhdessä voimaa.

Riinan kertomuksessa kuuluu sama ilo, joka kerran täytti Betlehemin yön: uuden alun lempeä valo. Rukoilen, että tämä perhe saa kulkea eteenpäin rohkeudessa ja luottamuksessa – ja että pieni tyttö saa kasvaa rakkauden ympäröimänä, maailmassa, jota me yhdessä rakennamme hänelle turvallisemmaksi ja lempeämmäksi.

Jyri Kitti, hallintokappalainen

"Peilaan Jeesus-lapsen syntymän sanomaa yleisesti myös uuden elämän syntymiseen. Uuden elämän syntyessä on mahdollisuus johonkin uuteen ja uskottomaan", Riina Raatikainen sanoo.

Reino Siivonen

Jumalanpalveluselämä

Pääkirkko

La 20.12. klo 18 **hiljaisuuden messu kauneimmilla joululauluilla**, Jyri Kitti, Susanna Vesanto
 Su 21.12. klo 10 **messu**, Penja Korkkonen, Mikko Haltsonen, Jussi Keinonen
 Ke 24.12. klo 17 **jouluaaton sanajumalanpalvelus**, Sanna Oikarinen, Juha Mikkonen, klo 23 **jouluyön messu**, Lauri Kemppainen, Juha Mikkonen, Niina Hautala
 To 25.12. klo 7 **jouluaamun sanajumalanpalvelus**, Sanna Oikarinen, Anne Kyllönen
 Pe 26.12. klo 18 **tapanpäivän iltakirkko kauneimmilla joululauluilla**, Mikko Haltsonen, Anne Kyllönen, Jussi Keinonen
 Su 28.12. klo 10 **messu**, Penja Korkkonen, Mikko Haltsonen, klo 18 **Herättäjä-yhdistyksen kirkko-seurat**
 To 1.1. klo 10 **uudenvuodenpäivän sanajumalanpalvelus**, Susanna Vesanto, Penja Korkkonen
 Su 4.1. klo 10 **messu**, Susanna Vesanto, Jyri Kitti
 Ti 6.1. klo 10 **loppiaisen sanajumalanpalvelus**, Jyri Kitti
 Su 11.1. klo 10 **messu**, Mikko Haltsonen, Sanna Oikarinen
 Su 18.1. klo 10 **messu**, Sanna Oikarinen, Penja Korkkonen
 Su 25.1. klo 10 **messu**, Penja Korkkonen, Perttu Kyllönen

Linnantauksen kirkko

Ke 17.12. klo 13 **Linnan rukoushetki ja päiväkahvit sekä kauneimmat joululaulut**, Penja Korkkonen, Sanna-Maria Nissinen
 Su 21.12. klo 12 **messu**, Sanna Oikarinen, Jussi Keinonen, klo 17 **lähetyssmessu**, Mikko Haltsonen, Sanna-Maria Nissinen, Matti Malinen, kolehti Sanansaattajille
 Ke 24.12. klo 15 **perheiden jouluhartaus**, Sanna Oikarinen, Sanna-Marika Hallayö, Jussi Keinonen, klo 21 **jouluyön messu**, Perttu Kyllönen, Jussi Keinonen
 To 25.12. klo 12 **joulupäivän messu**, Perttu Kyllönen, Juha Mikkonen
 Su 4.1. klo 12 **messu**, Mikko Haltsonen
 Su 11.1. klo 12 **messu**, Perttu Kyllönen
 Su 18.1. klo 17 **lähetyssmessu**, Mikko Haltsonen, Mirjami Uusitalo, Jaana Raesalmi, kolehti Kansanlähetykselle
 Su 25.1. klo 12 **messu**, Susanna Vesanto

Lehtikankaan alue

Kylätalo Honkkari, Honkirämeentie 10
 Su 4.1 klo 12 **messu**, Penja Korkkonen,

Paltaniemen kuvakirkko, Paltaniementie 851
 Ke 24.12. klo 14 ja klo 16 **aattohartaus**

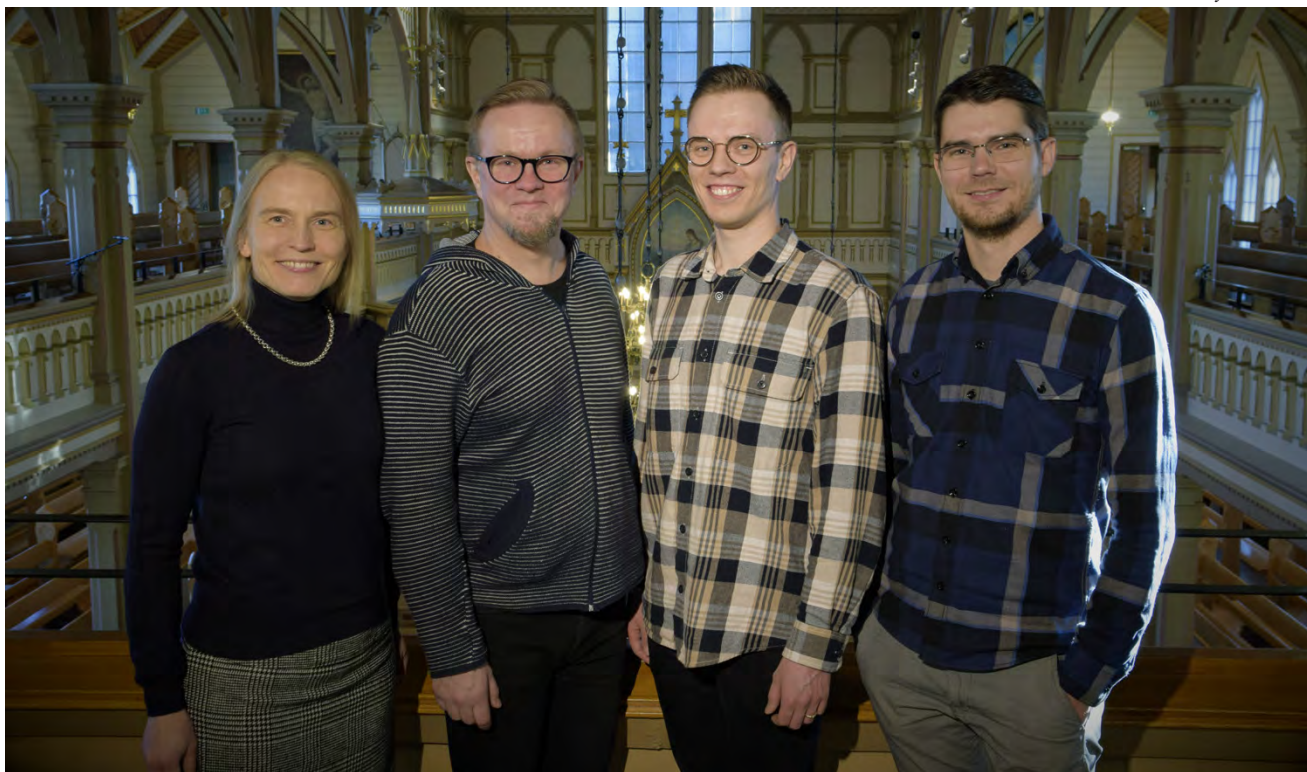
Valon kappeli, Siltalantie 18
 Ke 24.12. klo 15 **aattohartaus**

Vanha kappeli, Jauhokalliontie 1 A
 Ke 24.12. klo 14 **aattohartaus**

Vuolijoki-Otanmäki alue

Su 21.12. klo 14 **soppamessu**, Soile Koistinen, Otanmäen kirkko
 Ke 24.12. klo 15 **aattohartaus**, Soile Koistinen, Sanna-Maria Nissinen, Otanmäen kirkko
 Ke 24.12. klo 17 **aattohartaus**, Soile Koistinen, Sanna-Maria Nissinen, Vuolijoen kirkko
 Su 4.1. klo 10 **messu**, Mikko Haltsonen, Otanmäen kirkko
 Su 11.1. klo 10 **messu**, Lauri Kemppainen, Vuolijoen kirkko
 Su 18.1. klo 14 **soppamessu**, Penja Korkkonen, Otanmäen kirkko
 Su 25.1. klo 10 **messu**, Sanna Oikarinen, Vuolijoen kirkko

kuva: Reijo Haukia

Urkufanfaari kajahtaa jälleen uudenvuodenaattona

Vuodesta toiseen kirkon täyteen kerännyt perinteinen ja juhlava Urkufanfaari kajahtaa tänä vuonna entistäkin monipuolisempaan. Tällä kertaa Urkufanfaaria ovat toteuttamassa kaikki Kajaanin seurakunnan kanttorit **Olli Kinnunen, Jussi Keinonen, Anne Kyllönen ja Juha Mikkonen.**

Konsertti on Ollin viimeinen virkatehtävä Kajaanin seurakunnassa hänen siirtyessä Seinäjoen alueeseurakunnan johtavaksi kanttoriksi uudenvuodenvaihteen jälkeen. Kinnunen ehti työskennellä Kajaanissa urkupainot-

teisessa kanttorin virassa 9 vuoden ajan. Hän soitti ensimmäisen Urkufanfaarin vuonna 2016 ja on toiminut urkurina kaikissa fanfaareissa yhtä vuotta lukuun ottamatta.

– Urkufanfaari soi nyt ensimmäistä kertaa viime kesänä valmistuneilla uudistetuilla uruilla. Täyteläisesti ja majesteettisesti soivien uudistettujen urkujen sointiin yhdistyy tällä kertaa trumpettien ja pianon sointivärit. Luvassa on siis vaikuttava musiikillinen ilotulitus, joka puree luihin ja ytimiin saakka, lupaa urkuri Olli Kinnunen.

Urkufanfaarin ohjelmassa on tänä vuonna muun muassa **Vivaldin Talvi**, Kolmen kuninkaan marssi sekä **Sibeliuksen** Karelia-sarjan *Intermezzo* ja päätöshuipennuksena *Finlandia*.

Urkufanfaari Kajaanin kirkossa uudenvuodenaattona 31.12.2025 klo 19 Vapaa pääsy, ei ohjelmamaksua

PÄÄKIRKKO

Ke 17.12. klo 18 Lasten kauneimmat joululaulut
 To 18.12. klo 14 Kauneimmat joululaulut
 Pe 19.12. klo 18 Christmas Carols – Kauneimmat joululaulut englanniksi
 La 20.12. klo 18 Hiljaisuuden messu
 Kauneimmat joululaulut -sävelin
 Su 21.12. klo 16 Kauneimmat joululaulut
 klo 18 Kauneimmat joululaulut
 klo 20 Kauneimmat joululaulut
 Pe 26.12. klo 18 Kauneimmat joululaulut -jumalanpalvelus

LINNANTAUKSEN KIRKKO

Ke 17.12. klo 13 Kauneimmat joululaulut Linnan rukoushetken yhteydessä
 To 18.12. klo 18 Kauneimmat joululaulut

VUOLIJOEN KIRKKO

Su 21.12. klo 17 Kauneimmat joululaulut

Muulla Vuolijoen alueella

Pe 19.12. klo 18 Kauneimmat joululaulut, Onnelan matkailumaatila

SUOMEN 1889
LÄHETYSSEURA

Tilaisuuksissa kerätään kolehti maailman lasten hyväksi. Tulethan tilaisuuksiin tuoksuttomana, jolloin kaikilla on hyvä laulaa!

Keräys sodan keskellä elävien tukemiseksi ja rukouspäivän julistus

Suomen Lähetysseuran ja Kuopion hiippakunnan kumppanuuskirkko, Jordanian ja Pyhän maan evankelisluterilainen kirkko (ELCJHL), elää Jerusalemin ja Länsirannan alueilla sekä Jordanian Ammanissa. Kaksi seurakunnista, Betlehemissä ja Beit Sahourissa, sijaitsee aivan joulukertomuksen ytimessä.

Tämänkin joulun alla noilla alueilla eletään väkivaltaisuuksien ja pelon keskellä. Sota Gazassa on vaikuttanut myös Länsirannalla asuvien elämään niin väkivaltaisten iskujen lisääntymisenä kuin taloudellisen tilanteen radikaalina heikentymisenä. Jordanian ja Pyhän maan ev. lut. kirkon diakoniajohtaja **Rana Zeidanin** mukaan avun tarve on suuri. Monet perheet ovat menettäneet elinkeinonsa.

Tilanne on erityisen raskas yhteisöjen haavoittuvimmille jäsenille – heille, jotka ovat yksin, sairaita tai kykenemättömiä huolehtimaan itsestään. Samaan aikaan kun tulot ovat vähentyneet, ovat terveydenhuollon sekä ruoan hinnat korkeammat kuin koskaan aiemmin.

Sodan todellisuus vaikuttaa sekä alueella asuviin ihmisiin että diakoniatyön työntekijöihin. Pelko ja epävarmuus ovat läsnä. Monet kärsivät vakavasta masennuksesta. Ruoka-avun ja muun akuutin taloudellisen tuen lisäksi kirkon diakoniatyö on auttanut perheitä löytämään henkisiä ja hengellisiä voimavaroja arjen kuormituksen keskellä järjestämällä muun muassa psykososiaalisen tuen ryhmätapaamisia yhdessä kirkon koulujen kanssa.

Kuopion hiippakunta on perustanut yhdessä Suomen Lähetysseuran kanssa diakoniatyön hädän lievittämiseksi:

Saaja: Suomen Lähetysseura
Tilinumero: FI25 8000 1600 0607 10
Viite: 1096407019610550
MobilePay: 76664

Keräys Jordanian ja Pyhän maan ev.lut. kirkon diakoniatyölle/Keräyslupa RA/2020/1538

Julistus kahdesta ekumeenisesta rukouspäivästä 2026

"On yksi ruumis ja yksi Henki. Samoin on vain yksi toivo, ja siihen teidät on kutsuttu." (Kirje efesolaisille 4:4)

Rukousviikko ja Vastuuviikko tuovat esiin teemoja, jotka ovat meille suomalaisille tärkeitä: yhteisöllisyyttä, rauhaa ja oikeudenmukaisuutta. Ne eivät ole vain sanoja – ne ovat arvoja, joiden varaan rakennamme luottamusta yhteiskunnassamme.

Tämän vuoden rukousviikko kutsuu meitä yhteyteen ja yhteisöllisyyteen. Nämä ovat tärkeitä arvoja, joita emme voi ottaa itsensänselvyyksinä. Kun vastakkainasettelut voimistuvat maailmassa, meidän on entistäkin tärkeämpää vaalia kykyämme kuunnella, ymmärtää ja olla läsnä toisillemme. Parhaimmillaan yhteisö antaa meille suunnan, tarjoaa tukea ja luo uskoa tulevaan.

Arjessa yhteisöllisyys näkyy työpaikoilla, kouluissa ja harrastuksissa. Vuorovaikutus erilaisten ihmisten kanssa tuo esiin monipuolisia näkökulmia ja kokemuksia. Pie-ninkin kohtaaminen on mahdollisuus lisätä

ymmärrystä maailmasta. Voimme murtaa myös ennakkoluuloja, kun tarjoamme ennakkoluulottomasti apua vieraille.

Haastavina aikoina tarvitsemme uskoa ja toivoa. Onneksi tukea on tarjolla niin läheisiltä, seurakunnilta kuin järjestöiltä. Kun tunnemme olevamme osa jotakin suurempaa, meissä herää voimaa kohdata vaikeudet yhdessä.

Helsingissä 14.11.2025

Tasavallan presidentti

Alexander Stubb

kuva: *Jussi Ratilainen/*

Tasavallan presidentin kanslia

Kasteen armoliittoon

Olivia Peppiina Määttä
Kerttu Saara Ester Kokkonen
Helmi Martta Matilda Heikkinen
Seela Maria Vanninen
Otso Jyry Eemeli Pulkkinen
Aava Alina Haataja

Avioliittoon vihityt

Jouni Markus Heikkinen ja
Satu Taina Tertsunen

Ajasta iäisyyteen

Sirkka Irene Inkinen	90 v
Paavo Olavi Mustonen	77 v
Eino Johannes Leinonen	93 v
Ritva Kaarina Partanen	78 v
Anna Liisa Julkunen	91 v
Ida Esteri Määttä	98 v
Piia Katariina Leinonen	52 v
Maila Inkeri Koskelo	96 v
Veikko Johannes Hämäläinen	92 v
Hannu Olavi Majuri	86 v
Aino Kaarina Korhonen	87 v
Erkki Armas Jauhiainen	85 v
Eero Aulis Väisänen	70 v
Tero Juhani Pulkkinen	41 v
Eino Mikko Korpi	89 v
Sulo Petteri Kyllönen	90 v
Tilda Ainikki Lappalainen	93 v
Ritva Annikki Määttä	84 v
Paula Esteri Mäkäräinen	91 v

Kajaanin Mieslaulajat esittävät perinteisiä ja uudempiä joululauluja. Konsertti päättyy Konsta Jylhän musiikkiin. Kuoroa johtaa Harri Komulainen. Liput 15 euroa. Konsertti järjestään Linnantauksen kirkko keskiviikkona 17.12. klo 18

kotikirkon pieni joulukonsertti

Kajaanin kirkossa
ma 22.12. klo 19 ja ti 23.12. klo 18

Antti Matikainen, Henna Haikonen
Kimmo Nissinen, Risto Oikarinen
Kalle Torniainen, Oskari Oikarinen

Ohjelma 5 €

(ohjelmat tuntia ennen ovelta - käteinen tai MobilePay)
Ohjelman tuotto vähäosaisten kajaanilaisten tukemiseen diakoniatyön kautta.

**KAJAANIN
SEURAKUNTA**

**Sunnuntain pää-
jumalanpalvelukset
suorana lähetyksenä
seurakunnan
YouTube-kanavalla
ja Radio Deissä
(100,00 MHz)**

Seurakunnan olohuone Linnankatu 12

Seurakunnan olohuone

Avoin tila olla yhdessä ma-pe klo 10-15.
Piipahda juttusille ja kahville.

Tiistaisin

klo 12 - Lämmintä mieltä yhdessä neuloen.
Omat neuleet mukaan.
Ilman neulettakin olet tervetullut mukavaan seuraan.

Torstaisin

klo 10-12 Tenava Tupa -kohtaamispaikka lapsiperheille (alkaen 15.1.)

klo 13-14.30 Tarinoita kirjallisuudesta

22.1. Veneellä kirkkoon - kirkkovene historiaa 1500-luvulta alkaen; Juha Väisänen

Perjantaisin

klo 13-14 Teema

9.1. Ajatuksia ja kysymyksiä
Martti Lindqvistin kirjan Hyvä, Paha, Pyhä äärellä;
Anneli Kemppainen
16.1. Kajaanin alueen kirkon;
Antti Minkkinen
23.1. Levyräati; Riitta Laatikainen
30.1. Kokemusasiantuntijan aiheena masennus

Vapaaehtoistyö

Maanantai

klo 14.30 Sammontuvan virsiipiiri, Sammonkatu 8

Keskiviikko

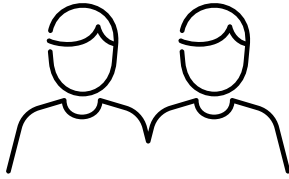
klo 11 tuolijumppa, Kajaanin Seurakuntakeskus, jatkuu 7.1. (käynti Väinämöisenkadun puolelta)

Torstai

klo 10 Torstain toivotut, Hannu Väisänen laulattaa vuoroviikoin hengellisiä toivelauluja ja virsiä sekä Siionin virsiä, Kajaanin seurakuntakeskus, (käynti Väinämöisenkadun puolelta E-ovi)
klo 12 peittopiiri, parittomina viikkoina, Vuolijoen seurakuntatalo

Perjantai

klo 9 peittopiiri, Kajaanin seurakuntakeskus, jatkuu 2.1. (käynti Väinämöisenkadun puolelta E-ovi)
klo 12 peittopiiri, parittomina viikkoina, Otanmäen seurakuntatalo

Raamattu- ja keskustelupiirit

Ma 22.12., 5.1., 12.1., 19.1.,

26.1. klo 18 **miesten raamattu- ja keskustelupiiri**, Linnantauksen kirkko

Ti 23.12., 20.1. klo 14 **raamattupiiri**,

Marjatta Fröberg, Linnantauksen kirkko

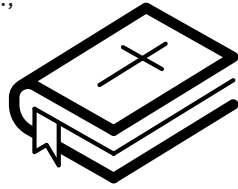
Ti 13.1., 20.1., 27.1. klo 14 **raamattu- ja keskustelupiiri**, Kajaanin seurakuntakeskus (käynti Väinämöisenkadun puolelta E-ovesta)

Ti 13.1. klo 18 **raamattupiiri Karvakintut**, Linnantauksen kirkko

Ti 13.1., 20.1., 27.1. klo 18 **naisten raamattu- ja keskustelupiiri**, Lohtajan kerhotila

Ti 20.1. klo 18.30 **lukupiiri**, Kajaanin seurakuntakeskus, olohuone

To 18.12. klo 18 **raamattupiiri**, Vuolijoen seurakuntatalo

Lähetys ja kansainvälinen vastuu

Maanantai

12.1., 26.1. klo 12 Linnantauksen lähetyspiiri, Linnantauksen seurakuntakeskus

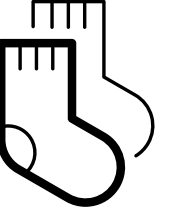
Tiistai

Otanmäen lähetyskirpputori joulutauolla 17.12.-12.1. Kirpputorin väki kiittää asiakkaitaan kuluneesta vuodesta ja toivottaa kaikille hyvää ja rauhaa joulunai-kaa sekä onnellista uutta vuotta 2026.

13.1., 27.1. klo 12 merimieskirkkopiiri, Kajaanin seurakuntakeskus, (käynti Väinämöisenkadun puolelta)

Keskiviikko

14.1. klo 15 Toivoa naisille -piiri, Kajaanin seurakuntakeskus, olohuone (käynti Pohjolankadun puolelta)

Vertaisryhmät

Ma 5.1. klo 13 **omaishoitajien hengellinen ryhmä**, Kajaanin seurakuntakeskus, (käynti Väinämöisenkadun puolelta)

Ma 12.1. klo 13 **Kajaanin sotaorvot**, Kajaanin seurakuntakeskus, (käynti Väinämöisenkadun puolelta E-ovesta)

Ti 13.1. klo 15 **kuurojen lähetyspiiri**, Kajaanin seurakuntakeskus (käynti Väinämöisenkadun puolelta)

Ke 14.1. klo 9.30 **leskiryhmä**, Kajaanin seurakuntakeskus, (käynti Väinämöisenkadun puolelta)

Ke 28.1. klo 14 **Vanhain ystävät**, Kajaanin seurakuntakeskus, (käynti Väinämöisenkadun puolelta)

Vaihtuvat varjot

"Kajaanin seurakunnan olohuoneella avautuu helmikuussa valokuvanäyttelyni, jonka teemoina ovat erilaiset valot ja varjot. Näyttelyni seuraa niitä luonnollisessa ja rakennetussa ympäristössä, lähiluonnosta tähtitaivaaseen. Olen valokuvannut erilaisia yksityiskohtia ja laajoja näkymiä.

Toivotan sinut lämpimästi tervetulleeksi näkemään ja kokemaan vuodenkierron muuttuvia varjoja ja valoja."

Jari Heikkinen

HAUTAUSPALVELU HELMI
Hautauspaketit alkaen 490 €.
Sisältäen arkun, kahvat / uurnan, ruusun, vaatetuksen, arkkun huoltamisen ja kuljetuksen Kainuun alueella.
☎044 712 2000 (24 h)
Lönnrotinkatu 3, Kajaani, ma-pe 10-16
www.haudauspalveluhelmi.fi

Kanssanne
Kajaanin ja Ristijärven
HAUTAUSPALVELU

Kirkkokatu 22, **Kajaani** | Urheilutie 34, **Ristijärvi**
Tavoitat meidät aina päivystysnumerostamme **08 629 792**
kajaaninhautauspalvelu.fi

Perjantaipuuro kokoaa yhteen Lohtajalla

Lohtajan nuorisotalolla vietetään kerran kuukaudessa lämminhenkistä Perjantaipuurohetkeä, josta on tullut monelle odotettu kohtaamispaikka. Tarjolla on Joutenlammen keittiössä huolella haudutettua puuroa, mehua sekä leipää ja leikkeitä. Yksinkertaisista aineksista syntyy maukas ja kodikas ateria, joka kutsuu viihtymään.

Diakoniatyöntekijät ja vapaaehtoiset huolehtivat tarjoilujen riittävydestä ja siitä, että jokainen voi astua sisään valmiiseen ja välittömään tunnelmaan.

Perjantaipuurolle kokoontuu tavallisesti noin 40 kävijää, hieman kerrasta toiseen vaihdellen. Mukana on oma, tuttu ydinjoukkonsa, joka on löytänyt tapahtumasta tärkeän arjen kohtaamispaikan. Samalla pöytien äärellä nähdään usein myös uusia kasvoja – ja jokainen tulija toivotaan lämpimästi tervetulleeksi.

Perjantaipuuro ei ole vain ateria, vaan yhteisöllinen hengähdysvetki. Sen äärellä puheensorina sekoittuu puuron tuoksuun, ja pienistä kohtaamisista muodostuu jatkkin suurta: kokemus siitä, että kukaan ei ole yksin.

Kävijöiltä kysyttäessä mielipiteitä puurotapahtumasta, vastaukset ovat, että puuro on hyvää ja mukava nähdä muita ihmisiä, sekä paras tapahtuma ikinä, tästä ei luovuta!

Tervetuloa mukaan viihtymään ja jakamaan arkinen mutta merkityksellinen perjantain puurohetki! Vuoden viimeinen perjantaipuuro: 19.12. klo 11-13 Lohtajan Nuokkarilla.

Lapsille ja perheille

Instagram tilin uusi nimi:
varhaiskasvatus_kajaanisrk

Perhetoiminta (Kerhot aloit-
tavat 12.1. alkaen)

Maanantaisin
Perheiden Pesäkolo –kohtaamispaikka klo 9–11.30 (Honkkari, Honkirämeentie 10) yhteistyössä Kainuun hva ja MLL
Puuha – ja porinatupa parillisilla viikoilla klo 17.30–19, 19.1. alkaen (Laajankankaan kerhotila, Laajankankaankatu 13)

Tiistaisin
Perheiden Pesäkolo – kohtaamispaikka klo 9–12 (Lohtajan nuorisotila, Menninkäisen-
tie 1C) yhteistyössä Kainuun hva ja MLL
Nakertajan Perhekerho klo 9.30–11 (Naker-
tajan seurakuntakoti, Muramaantie 6)
Perheiden Pesäkolo – kohtaamispaikka
20.1. klo 15–18 (Linnantauksen seurakun-
takeskus, Kaplastie 2) yhteistyössä Kai-
nuun hva ja MLL

Keskiviikkoisin
Perheiden Pesäkolo – kohtaamispaikka klo 9–12 (Linnantauksen seurakuntakeskus,
Kaplastie 2) yhteistyössä Kainuun hva ja
MLL

Torstaisin
TenavaTupa-kohtaamispaikka klo 10–
12 (Seurakuntakeskuksen olohuone,
Linnankatu 12)
Vauva/TaaperoTouhula, klo 14.30–16 (Tep-
panan kerhotila, Erätie 12C)
Mummukila 29.1. klo 17.30–19, yhteinen
ilta isovanhemmille ja lapsenlapsille (Tep-
panan kerhotila, Erätie 12C)

Perjantaisin
Kuluntalahden perhekerho klo 9.15–11.15
(Kuluntalahden koulu, Kulunkierro 2)

Lauantaina
Lapsiparkki klo 10–13, 24.1. alkaen (Seu-
rakuntakeskuksen olohuone, Linnankatu
12), yhteistyössä MLL:n ja 4H:n kanssa.

Lapset voivat olla parkissa 2 h/kerta.
EkaVauvat (0–1,5 v) 17.1. klo 14–16 (Teppe-
nan kerhohuone, Erätie 12C)

Pyhäkset
Puuhapyhis parittomien viikkojen maa-
nantaina 12.1. klo 17.30–18.30 (Nakerta-
jan seurakuntakoti, Muramaantie 6)
Pyhisohjaajien kokous tiistaina 13.1.
klo 16.30–18.30 seurakuntakeskuksen
2. kerroksen kokoushuoneessa.

Kirjepyhis
Voit ilmoittaa lapsesi/kummilapsesi
kirjepyhikseen osoitteessa kajaaninseu-
rakunta.fi/lapsille. Lisätietoja voi kysellä
Sari Korkkonen 044 7444 244

Joululahja- paja

pe 19.12. klo 15–20
Kajaanin seurakunta-
keskuksen juhlasalissa
(käynti Väinämöisenkadun
puolelta)

Tule viime hetken joululahjo-
jen askartelupajaan yksin,
yhdessä kaverin tai perheen
kanssa. Tarjolla glögiä.
Vapaaehtoinen askartelu-
maksu Kirkon Ulkomaan-
avulle.

Varhaisnuorille

Ilmoittautuminen osoit-
teessa kajaaninseu-
rakunta.fi/varkkarit.
Kevätkausi jatkuu viikolla
4 (19.–25.1.). Kerhot ovat
tarkoitettu alakoululaisille.

Liikuntakerhot
Torstaisin
Pupulan voimistelukerho klo 16–17

Lätkäkerho 9–15-vuotiaille tytöille
Torstaisin klo 15.30–16.30 (harkkahalli)

Jääkiekkokerho 9–15-vuotiaille pojille
Maanantaisin ja perjantaisin
klo 15.30–16.30 (harkkahalli)
Kiekkokerhot järjestetään yhteistyössä
Kajaanin Junnuhokki 68 ry:n kanssa. Saa-
vu kerhoon paikalle vaihtamaan varusteita
jo klo 15.

Puuhakerhot
Keskiviikkoisin
Paltaniemi klo 18–19
Vuolijoki klo 17–18
Torstaisin
Otanmäki klo 17–18

Sählykerhot
Keskiviikkoisin
Lehtikankaan koulu klo 16–17
Torstaisin
Lohtajan koulu klo 16.15–17
Kättö Areena klo 17.30–18.30

Kokkikerhot
Keskiviikkoisin
Laajankangas klo 16.30–18
Lohtajan kerhotila klo 16.30–18
Pupula klo 16.30–18
Nakertajan seurakuntakoti klo 16.30–18

Torstaisin
Laajankangas klo 16.30–18
Lohtajan kerhotila klo 16.30–18
Nakertajan seurakuntakoti 16.30–18
Huom! Kokkikerhoihin vaaditaan ilmoit-
tautuminen allergioiden vuoksi! Kokkiker-
hoissa rajallinen määrä paikkoja.

Nuorille

SaapasKahvila
la ja su 18–20 auki
lokakuun alusta huhti-
kuun loppuun.

Moottoripajan mopoavaimet
ti-ke klo 16–18 Varastokatu 9.
Pajailloissa voit korjata omaa mopoa tai
kerhon mopoja.
Ota yhteyttä: Aaro Kaipainen,
p. 044 7444 321

**Kiinnostaako riparilaulujen
laulaminen tai soittaminen?**
Syksyn aikana musaryhmää ohjaa muu-
sikko Panu Korkkonen. Ilmoittaudu mu-
kaan, p. 044 7444 246

Eino Alasalmen testamenttirahasto Hakukierros 2026 käynnistyy

Vanhusten virkistystoimintaan haettavissa avustusta Vuolijoki-
Otanmäki alueelle, korkeintaan 2000€/hakija. Avustusta ei myön-
netä yksityishenkilöille. Vapaaehtoisessa hakemuksessa tulee
olla avustuksen käyttösunnitelma, johon hakijan tulee sitoutua.
Hakemukset sähköpostilla anne.matilainen@evl.fi 31.1. men-
nessä.

Kohti kevättä sururyhmässä

Sururyhmä on sinulle, joka kaipaat
vertaistukea tuoreeseen läheisen
menetykseen ja kokemaasi suruun.
Voit osallistua ryhmään, kun läheisen kuolemasta
on kulunut vähintään 3 kk. Sururyhmä kokoontuu
19.1. alkaen seitsemän kertaa Nakertajan seura-
kuntakodilla. Ohjaajina toimivat diakoni Minttu
Pekkarinen ja pappi Sanna-Marika Hallayö.
Lisätietoja ja ilmoittautuminen 31.12. mennessä:
044 7444 267 tai minttu.pekkari@evl.fi

Uutta, tartu tilaisuuteen!

Tervetuloa maksuttomaan
kertaterapiaan yksin tai yhdessä
puolisosi kanssa. Palvelu
sisältää yhden pariterapeuttisen
keskustelun valitsemastanne
aiheesta (1,5h).

Varaa aika
nettisivuiltamme:
kajaaninseurakunta.
fi/ihmissuhteet

AJANKOHTAISTA

Tulethan ajoissa!

Perheneuvonnassa on viimeisten vuosien
aikana herännyt huoli asiakkaiden pitkään
jatkuneista kriisitilanteista. Asiakasruuh-
ka ja eskaloituneet parisuhdeongelmat
ovat saaneet meidät perheneuvojat pohti-
maan, miten voisimme auttaa asiakkaita
varhaisemmassa vaiheessa. Tämän vuoksi
aloitamme parisuhdeongelmia ennaltaeh-
käisevän uuden kertaterapeuttisen työt-
teen, jotta kynnys avun hakemiseen olisi
mahdollisimman matalalla ja ihmiset saisi-
vat apua orastaviin kriiseihin ajallaan. Kun
asiakas on motivoitunut ja aktiivinen toi-
mimaan, yksikin kerta voi auttaa eteenpäin
kohti asiakkaan tavoitetta. Kertaterapiakes-

kustelut alkavat marraskuun loppupuolella.
Kertaterapian rinnalla tarjoamme kirkon
perheneuvonnassa edelleen pidempikestois-
ta noin kymmenen käyntikerran lyhytterapeu-
tista parisuhteen hoito-ohjelmaa. Pitkit-
tyneet kriisitilanteet perheissä vaativat usein
pidempiaikaista tukea ja asioiden selvittelyä.
Mikäli olet aiemmin ollut perheneuvonnan
asiakkaana ja koet, että olisi vielä tarve kes-
kustella esille nousseista haasteista, voit va-
rata kertaterapia-ajan tilanteen selvittelyyn.

Lämpimästi tervetuloa kertaterapiaan!
Annamari ja Hannamari

Sairaalapappi ja kirjailija Riitta Lielähti: Jumalan kutsu työkentälle oli vahva

kuva: Raimo Sivonen

– Kajaanin seurakunta on ollut yhteisö, jonka ovet eivät ole sulkeutuneet silloinkaan, kun olen käynyt nuoruudessani läpi tummanpuhuvia vuosia. Huolimatta siitä, etten uskonut aina Jumalaan tai edes elämään, seurakunnan työntekijät osoittivat omalla käyttäytymisellään, mitä on hyväksyvä rakkaus, tunnustaa **Riitta Lielähti**, vuonna 1983 Kajaanissa syntynyt pappi ja kirjailija. Hän on julkaissut kaksi omaelämäkerrallista teosta *Vihreän verhon takana* (2024) ja *Tarkemmin määrittämätön elämä* (2025). Niissä hän käsittelee kokemuksiaan ollessaan harvinaissairana potilaana terveydenhuollossa.

Lielähti muistelee kiitollisena yli kahden vuosikymmenen takaisia asioita Kajaanissa:

- Kainuu muistuttaa minua sinnikkyydestä ja siitä, että rakkaus ja välittäminen naamioituvat toisinaan pullan leipomiseen ja hyväntahtoiseen naapurikyttäykseen.
- Kainuu ja kainuulaisuus eivät katoa minusta. Toinen jalkani on edelleen konkreettisesti Kainuussa, koska rakas sukuni asuu siellä, hän tunnustaa.

Palautteissa toistuu kiitollisuus

Kajaanista Riitan tie kulki Oulun seudulle yhdessä puolison kanssa, ja sitten matka jatkui Sipooseen. Perheeseen oli syntynyt neljä lasta, joten elettiin suurperheen hektistä aikaa. Elämänsä jokaisessa vaiheessa Riitta on kokenut vahvasti Jumalan johdatusta:

- Eikä yksikään siirtoliike ole ollut moninaisista tapahtumista huolimatta väärä.
- Riitta kirjoittaa uudessa romaanissaan vaikeista sairausjaksoistaan ja myös epäoikeudenmukaisesta kohtelusta terveydenhuoltojärjestelmässä. Näin hän on antanut äänen monille samoja kokemuksia kokeneille.
- Kun luin teosta, en voinut olla liikuttumatta, ja mieleen tuli usein ajatus, kuinka yhden ihmisen kohdalle on laskettu noin raskas taakka.
- Olen saanut lukuisia pitkiäkin palauttei-

ta, jotka ovat saaneet minut kyyneliin. Saan viestejä elämän, sairauksien ja epäasiallisen hoidon runnomilta ihmisiltä ja heidän läheisiltään. Lukijoiden ikäjakauma yletyy teini-ikäisistä eläkeikään saakka, ja niissä toistuu yksi sana: kiitos.

Riitta sanoo lukijoiden samaistuneen hänen elämän vaiheisiin, kokemuksiin ja tunteisiin jopa niin, että he ovat alleviivanneet kohtia teoksesta ja lukeneet teoksen useampaan kertaan. Häntä on ilahduttanut se, että kirjaa ovat lukeneet tai kuunnelleet äänikirjana myös sellaiset ihmiset, jotka eivät ole juuri kirjoihin tarttuneet.

– Vertaistuki, toivo ja tunteiden kirjo ovat virranneet lukijoiden sydämiin, ja se oli suurin toiveeni, hän kiteyttää.

Suhteessa terveydenhuoltoon olen uhri, autettu, auttaja ja vaikuttaja

Pappiskutsumus on Riitalla ollut vuosia sydämessä ja vuoden 2024 helatorstaina unelma täyttyi, kun piispa **Teemu Laajasalo** vihki hänet pappisvirkaan Helsingin tuomiokirkossa. Riitta sai kutsun sairaalapiiksi Sipooseen.

– Sairaalapapin työ on ylittänyt odotukseni. Jumalan kutsu työkentälle oli vahva, ja jokainen työpäiväni on siunattu. Oma henkilökohtainen elämäni on runnonut minua monin eri tavoin, ja ajattelin, ettei mikään työhön liittyvä asia voi saada minua murtumaan.

Riitta kertoo käsittelevänsä paljon oman elämänsä kipukohtia voidakseen toimia auttajana niin, etteivät omat elämän ongelmat sotkeutuisi sairaalapapin työhön. Työssä on tullut kuitenkin vastaan runsaasti haastavia tilanteita, kuten lasten kuoleman kohtaaminen ja hautaan siunaaminen.

– Sairaalapappi ei usein vain siunaa potilaita hautaan, vaan yhteinen kuljettu matka on alkanut jo ennen kuolemaa. Pienen arkun äärellä jouduin toteamaan itselleni, että tarvitsen aikaa, prosessointia ja hyvää

Riitta Lielähti luonnehtii Jumalaa ystäväksi, rakkaudeksi, työntajaksi, toveriksi ja jokaiseksi hengenedoksi.

KIRJA-ARVOSTELU

Uskon kantava ulottuvuus

Riitta Lielähti:
Tarkemmin määrittämätön elämä.
320 s. Myllylahti Oy 2025.

Riitta Lielahden omaelämäkerrallinen romaani *Tarkemmin määrittämätön elämä* on koskettava kuvaus, miten terveydenhuollossa ei tunnettu eikä tunnustettu hänen harvinaislaatuista sairautta. Aivolisäkekasvaimessa ollut verenvuoto aiheutti elintärkeiden hormonien vajaatoiminnan, mutta Lielähteä ei uskottu, vaan pyrittiin löytämään syy psyyken puolelta. Lielähti kampailli, kohtasi rautaisia alan ammattilaisia ja

loi luottamuksen uudelleen. Tämän kaiken hän kertoo avoimesti ja rehellisesti romaanissaan. Elämä on yllätyksellistä ja aina joltain osin keskeneräistä.

Teos lähtee liikkeelle uudenvuodenyöstä 2023 Ristijärveltä, jonne Lielahden vanhempien luo perhe on tullut lomaillemaan. Esikoisen jälkeen syntyneelle teinille uudenvuoden raketit ovat ilmastoahdistuksesta huolimatta kohokohta. Lapsen sairaus tekee elämästä epävarmaa. Lielahden pappisvihkimys on ovella. Sairaalapapin työ kiinnostaa häntä. Äiti on taistellut lapselleen vuosien ajan sekä hoitoa että oikeutta.

"Olen näkymätön vammainen." Ihminen on psykofyysinen kokonaisuus, arvoitus. Sairauksien kautta Lielähti avaa elämän arvoituksellisuutta. Hän ei esitä miksi-ky-symyksiä, vaan kamppailee niin omien sairauksiensa kuin lapsensa sairauden kanssa, vaikka usko elämään ja Jumalaan joutuu kovalle koetukselle. Neljännen lapsen odotusvaiheessa 28-vuotiaana elämä kääntyi absurdiksi. Jokainen nuori aikuinen on kynnyksellä, elämän talon kynnyksellä jalka jo puolittain eteisessä, mutta yhtäkkiä tuuli onkin vastainen. Sairauksien selittäjiä riittää, mutta on myös tukea antavia

läheisiä. "Olen hyväksynyt sen, ettei minun ole tarkoitus saada oikeaa selitystä, vaan oppia elämään tämän kaiken hirmumyrskyltä tuntuvan elämäni keskellä", Lielähti kirjoittaa.

Lielähti valmistautuu pappisvihkimykseen. "Se armo, joka riittää ihan jokaiselle." Siinä on kiteytetysti kaikki, mikä häntä luterilaisessa kirkossa viehättää. Pitkäaikainen kutsumus sinetöityy papiksi vihkimisessä ja papin työn alkaessa sairaalassa. Työ on rakasta, mutta raskasta. Samalla esikoiskirja *Vihreän verhon takana* valmistuu ja onnentunne täyttää sisimmän. Iloon sekoit-

työnohjausta myös sairaalapapin työssä. En halua kovettua tai "karaistua" koskaan kuolemaan ja elämän rajallisuuteen liittyvissä asioissa.

Kun olet itse ollut paljon potilaana sairaalassa, niin millaisena näet työsi pappina?

– Suhteessa terveydenhuoltoon olen uhri, auttaja ja vaikuttaja. Nämä erilaiset näkökulmat voivat tuntua ristiriitaisilta, mutta eivät ole sitä minulle. Teen työtä sairaalasielunhoidon periaatteen mukaisesti ja ammatillisesti, ja käsitelen omia terveydenhuoltoon liittyviä traumoja muualla. Saatan olla jopa yhden päivän aikana sujuvasti sekä auttajan että potilaan roolissa, eikä se ole minulle ongelma. En voi kuitenkaan irrottaa kokemuksiani pois identiteetistäni. Vaikka en puhu omista asioistani potilaille, joku saattaa siitä huolimatta sanoa: "Sinä tiedät miltä minusta tuntuu."

Ilman Jumalaa ja hyviä ihmisiä en olisi tässä työssä

Sairaalapapin työ on monenlaisissa marginaaleissa toimimista ja kysyy paljon jaksamista. Riitta painottaa, että ilman Jumalaa ja hyviä ihmisiä hän ei olisi sairaalapapin työssä. Henkilökohtaista elämää hän pitää työtään raskaampana.

– Jaksamisen ääriä ovat ylitytety jo aikapäivää sitten, ja siitä huolimatta meidän on elettävä Herran kädestä yksi päivä kerrallaan. Jumalan rakkautta ilmentävät myös ihmiset, jotka uskaltavat toisinaan kysyä kuumia, vaikka tietävät, ettei vastaus ole useinkaan helppo ja yksiselitteinen.

Riitan työkenttää ovat sairaalat ja hoivakodit. Hän työskentelee psykiatrian osastolla tehden tiivistä yhteistyötä palliatiivisen poliklinikan sekä kotisairaalan kanssa. Hän toimii myös saattohoidon tukihenkilöiden työnohjaajana ja koordinaattorina. Sairaalapappina hän kulkee myös hoitoalan työntekijöiden rinnalla ja toimii myös erilaisissa kriisitilanteissa.

Riitan elämässä on ollut paljon raskaita vaiheita oman sairauden, mutta myös lapsen sairauden kanssa kamppaillessa.

– Lapsen sairastuminen oli kuin kipeä toisinto kaikkeen siihen, mitä olin omien sairauksieni kanssa joutunut kokemaan. Vaikka olen meinannut kuolla omiin sairauksiini, lapsen kärsimys on kuitenkin jotain sanoinkuvaamattoman raskasta. Antaisin vaikka henkeni, että lapseni ei tarvitsi kokea sairauksista aiheutuvaa tuskaa. Voima tulee jokaisesta arjen hetkestä, johon mahtuu kivun ja kärsimyksen keskellä rakkautta. Pidän kiinni siitä, että voin vastaanottaa ja antaa toiselle hyvää. Rukoilen, että saan tehdä sitä silloinkin, kun kaikki muu otetaan pois.

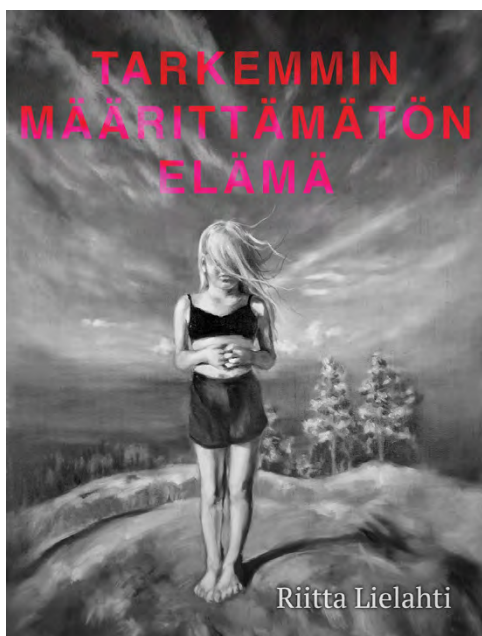
Riitta rohkaisee vaikeiden elämänvaiheiden keskellä kamppailevia:

– Voittajia eivät ole vain he, jotka jaksavat taistella ja pitää yllä positiivista asennetta. Maailma ei janoa sankaritarinoita vaan ihmisen kokoista ääntä. Voittajia ovat myös he, jotka sairaus on paissanut maahan tai jopa kuolemaan. Asiat eivät ole aina hallittavissa, ja silloin on tärkeä löytää lähelleen rinnallakulkijoita, jotka tarjoavat ratkaisujen sijaan aitoa myötäelämistä.

Jumalaa Riitta luonnehtii ystäväksi, rakkaudeksi, työantajaksi, toveriksi ja jokaiseksi hengenvedoksi:

– Ilman Häntä olisin täynnä katkeruutta ja vihaa, enkä voisi rakastaa itseäni ja muita pyyteettä.

Risto Kormilainen

tuu huoli lapsen sairaudesta, elämän huojuvuudesta.

Teos on samalla kertaa keski-ikäisen naisen kehityskertomus sekä pyhiinvaellus. Molemmat teemat nivoutuvat saumattomasti yhteen akvarellimaiseksi kokonaisuudeksi. Takaumat valottavat hiljaisesti neljän sukupolven kokemuksia. Tekstin väliin sijoitetut runot tuovat proosaan raikkautta ja väljyyttä antaen lukijan kerroksiselle ajattelulle luovaa tilaa. Vaikuttava, raju, mutta toivoon rohkaiseva tämä teos ehdottomasti on.

Risto Kormilainen

"Kirkon hautaustoimi on kansainvälisesti vertaillen kustannustehokasta. Suomessa hautaustoimen kustannukset vuonna 2021 olivat keskimäärin 25,7 euroa asukasta kohden, kun Ruotsissa vastaava luku oli 43,8 euroa", Kirsi Pääkkönen muistuttaa.

Valtionrahoituksen leikkaukset toteutuivat – hautaustoimen maksut nousevat myös Kajaanissa

Valtio leikkasi Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lakisääteisten tehtävien hoitoon tarkoitettua rahoitusta 19,6 miljoonaa euroa vuoden 2025 budjetista. Leikkaus kohdistuu erityisesti hautaustoimeen.

Suomen evankelis-luterilaisilla seurakunnilla on laissa määrätty tehtävä ylläpitää hautausmaita ja huolehtia hautaustoimen palveluista. Ne ovat osa kirkolle osoitettuja yhteiskunnallisia velvoitteita, kuten myös kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennusten ylläpito ja väestökirjanpito. Valtion rahoitusta vastaan seurakunnat ja seurakuntayhtymät ovat yhdenvertaisuuslain mukaan velvollisia tarjoamaan hautaamiseen välttämättömästi liittyvät palvelut yhdenvertaisilla hinnoilla kaikille paikkakunnilla asuville – niin kirkkoon kuuluville kuin kuulumattomillekin.

Hautaustoimeen sisältyvät hautausmaiden yleinen ylläpito, hautaamiseen liittyvät käytännön palvelut, vainajien säilytys ja krematoriotoiminta. Hautaan siunaaminen ei kuulu tähän kokonaisuuteen, vaan on seurakunnan hengellistä työtä, joka on jatkossakin maksutonta.

Kun valtion rahoitusta vähennetään, vastaava osa kustannuksista täytyy kattaa hautaustoimen maksuilla. Tämä tarkoittaa, että seurakuntien on jatkossa rahoitettava maksutuotoilla noin puolet hautaustoimen kokonaiskuluista.

Kirkkohallituksen maankäyttöpäällikkö **Harri Palo** muistuttaa, että kirkollisveroa voidaan käyttää vain seurakunnan varsinaisiin tehtäviin, kuten diakoniaan, hengelliseen työhön sekä lapsi- ja nuorisotoimintaan. Jos hautaustoimen kuluja maksettaisiin kirkollisverosta, seurakunnan jäsenet maksaisivat samalla myös kirkkoon kuulumattomien hautauksia. Palo korostaa, että kyse on seurakunnan jäsenten oikeuksista ja uskonnonvapauden toteutumisesta. Eduskunnan hallintovaliokunta päätyi mietinnössään samaan

johtopäätökseen ja totesi, että leikkausten seurauksena hautaustoimen maksuja on väistämättä korotettava.

Kajaanin seurakunnan ylipuutarhuri **Kirsi Pääkkönen** mukaan hautausmaiden ylläpidossa lähes kaikki kulut ovat kasvaneet usean vuoden ajan: työvoimasta ja koneista materiaaleihin ja polttoaineisiin. Valtionrahoituksen leikkaus osui hetkeen, jolloin menot olivat jo muutenkin voimakkaassa nousussa. Pääkkönen pitää korotuksia välttämättöminä, jotta hautausmaiden hoito ja hautaustoimen palvelut voidaan järjestää laadukkaasti ja yhdenvertaisesti. Hän muistuttaa myös siitä, että hautausmaat ovat kulttuuri- ja luontoympäristöjä, joiden hyvä ylläpito vaatii pitkäjänteistä työtä.

Kajaanissa hautapaikkojen ja hautauspalveluiden maksuja esitetään korotettavaksi aikaisemman indeksikorotusten sijasta vastaamaan paremmin palvelun keskimääräisiä kustannuksia sekä kattamaan leikkausten aiheuttamaa rahoitusvajetta. Esityksen mukaan arkku- ja hautapaikan hinta nousisi reilusti. Myös haudan kaivamisen ja peittämisen sekä tuhkauksen hinnat nousevat, samoin säilytystilojen vuokrat.

Konkreettisesti tarkasteltuna arkkuhautapaikan hinta nousisi nykyisestä 136 eurosta 300 euroon, kun taas urnahautapaikan hinta nousisi 79 eurosta 200 euroon. Hautapaikkamaksut olivat kirkkovaltuuston käsittelyssä 15.12. lehden ollessa painossa.

Haudan kaivaminen, peittäminen ja peruskunnostus arkkuhautauksessa maksaa nykyisen 158 euron sijasta 250 euroa. Myös tuhkauksen hinta nousee: se on jatkossa 300 euroa nykyisen 247 euron sijaan. Kirkkoneuvosto hyväksyi hautauspalvelumaksut 25.11. kokouksessaan.

Vaikka korotukset ovat tuntuva muutos, jäävät hinnat edelleen selvästi alle valtakunnallisten keskihintojen.

HAUTAUSMAALLA

Opettaja Kaisa Karjalainen o.s. Paakki

27.1.1890–27.8.1968

Kuva: Sinikka ja Iikka Alasalmen kokoelma

Hauta on Vuolijoen metsähautausmaalla.

Kaisa syntyi Paakin perheen neljäntenä lapsena tammikuussa 1890 Vuolijoella, mutta jo syksyllä perhe muutti Kajaaniin, jossa Kaisa vietti lapsuutensa ja kävi koulunsa. Ylioppilaaksi Kaisa kirjoitti Kajaanin yhteiskoulusta vuonna 1911, minkä jälkeen hän oli Myrskylän kirkonkylän kansakoulun väliaikaisena opettajana. Kajaanin seminaariin otettiin hospitanttioppilaita. Vuonna 1913 hakijoita oli 41. Kaisa oli yksi viidestä koulutukseen valituista. Vuoden koulutuksen jälkeen hän sai kansakoulunopettajan pätevyyden.

Kansakoulunopettajatar Kaisa Paakki valittiin Säränsniemen Vuolijoen kansakoulun väliaikaiseksi opettajaksi vuonna 1914. Kaisa on muistellut matkan Kajaanista Vuolijoelle kieverikytydillä kestäneen vuorokauden. Lähes 20-vuotias koulutalo oli suuri ja talvella kylmä. Kaisa toimi Vuolijoen koulun opettajana vuoteen 1950.

Kaisan tullessa kylässä oli kirkko ja koulu. Seurakunta oli perustettu 1897 ja kunta perustettiin 1915. Kaisa toimi aktiivisesti niin kunnan kuin seurakunnan luottamuselimissä ja järjestöissä. Vuolijoen kunnankirjasto perustettiin 1925. Kaisa oli sen ensimmäinen kirjastonhoitaja. Lainaustoiminta alkoi nuorisoseuran lahjoitettua kirjastoon 84 kirjaa. Nuorisoseuratoiminta oli Vuolijoella vilkasta. Seuralla oli Käkilahdessa oma talo Pirtti, jossa järjestettiin ohjelmallisia iltamia. Kuorolaulu- ja näytelmäharjoituksiin käytettiin paljon aikaa. Kaisa johti kuoroa.

Kainuun Sanomissa oli kesäkuussa 1920 ilmoitus: "Kihlauksen ovat julkaisseet opettajatar, ylioppilas Kaisa Paakki ja talokkaan poika Johannes Karjalainen Vuolijoelta." Syksyllä heidät vihittiin. Perheeseen syntyi neljä lasta. Koti oli Suomalassa.

Kaisa toimi vuonna 1921 perustetun Lotta Svärd -järjestön kirkonkylän osaston puheenjohtaja vuoteen 1927 sekä vuosina 1930–1942. Lotilla oli kahvila Kulma, jonka tuotolla he rahoittivat toimintaansa. Nuorisoseurantalolla lotat järjestivät vuosittain iltamia ja äitienpäiväjuhlia. Kaisa johti niin lottakuoroa kuin lottien ja suojeluskuntalaisten sekakuoroa. Lotilla oli monenlaista toimintaa, kuten ompeluiltoja, tyttötyötä, pakettien lähettämistä rintamalle ja hiihtokilpailuja.

Kaisan aikana koulunkäynti vakiintui. Hän oli kansakoulunopettajana kylän puuhahenkilö.

Aira Väyrynen-Larentzos

Kajaanin Matkailuoppaat ry

Minä uskon

Näytelmissäni tärkeää on sanoma, herättely ja ajatteluttaminen

Isäni suku on lähtöisin Kyyjärveltä ja äitini Helsingistä. Olen muuttanut usein, ensin isäni työn, myöhemmin oman opiskeluni ja työpaikkani perässä, joten voin sanoa, etten ole kotoisin mistään. Opiskelin opinto-ohjaajaksi ja tein yläasteen ja lukion OPO:n töitä 26 vuotta, viimeksi Kouvolassa. Kun jouduin jättämään työpaikkani terveydellisistä syistä, otin vuorotteluvapaata ja suuntasimme puolisoni kanssa Kajaaniin, Otanmäkeen. Olemme viihtyneet täällä hyvin.

Kun en löytänyt täältä alani töitä, opiskelin monimuotokoulutuksella vanhustyön lähihoitajaksi suuntautuen muistisairauksiin. Hoitoalalla riitti töitä niin, että sain sijaisuuksia kolmesta paikasta yhtä aikaa jo ennen valmistumistani. Tällä hetkellä olen eläkkeellä ja toimin osa-aikaisena henkilökohtaisena avustajana.

Minulla on luottamustehtäviä mm. kirkkovaltuustossa, kaupunginvaltuustossa, seurakunnan palvelutoiminnan johtokunnassa ja Otanmäen kyläyhdistyksessä. Ajattelen niin, että kaikki tehtävät, joihin lupautuu, on hoidettava niin hyvin kuin taitaa. Tämä pätee niin vapaaehtoistyössä kuin luottamustoimissa. Tehtäviin, joihin on tullut valituksi, on valmistauduttava ja mietittävä oikeudenmukaisin ratkaisu, niin ettei mikään ihmisryhmä jää jalkoihin. Päätöksiä tehdessä on vaikutusten ennakoarviointi ja oikeiden vaikutuskanavien löytäminen tärkeää.

Kuvateksti: "Joulukuussa esitettiin kirkossa kirjoittamani ja ohjaamani joulunäytelmä, missä kerrottiin evankeliumiteksti arkisemmin, sivuhenkilöiden kautta siten, miten nykyihminen asian sanoisi. Rinnalla kuljetettiin evankeliumin päätarinaa", kertoo Anja Tiainen.

Innostuin teatterin tekemisestä vuonna 1995 asuessani Porlammilla. Järjestimme Nuorisoseuran talolla iltamia, ja esitysten valmistaminen oli niin mukavaa, että päädyin hankkimaan ilmaisutaidon opettajan pätevyyden suorittamalla draamakasvatuksen perusopinnot ja aineopinnot. Tähän mennessä olen kirjoittanut ja ohjannut yli 40 eri esitystä.

Kajaanissa Taidekampus tarjoaa hyvät harjoitus- ja esiintymistilat harastateatterilaisille. Yksi mielenkiintoinen lauluesitys järjestettiin viime keväänä Otanmäessä ja Vuolijoella musiikkiryhmä *Villiruusujen* kanssa. Ryhmän johtaja **Paavo Makkonen Heinimäen** kirjoittamasta *Syntisen virsikirjasta*. Mieheni soitti lyömäsoittimia tässä kokoonpanossa. Yhteinen taipaleemme alkoi Kuusankosken teatterin näytelmässä *Katsastus*, jossa esitimme eripuraista pariskuntaa.

Joulu on meillä rauhan ja rauhoittumisen aikaa. Syksy on täynnä erilaisia töitä ja ohjelmia. Joulukuussa esitimme vapaaehtoisten ryhmän kanssa varhaiskasvatuksen asiakkaille suun-

natun joulukuvaelman, jossa oli mukana lapsikuoro *Helmiäiset*.

Kauneimpia joululauluja käymme laulamassa lähellä olevassa kotoisessa Otanmäen kirkossa, mistä lämpimiä muistoja ovat myös sunnuntaisin järjestetyt erikoismessut ja tiistain kirpputori-tapahtumat.

Joulupyhinä emme tee mitään pakollista emmekä laita niitä jouluruokia, joista emme tykkää. Suklaata on kuitenkin oltava. Aikuiset lapsemme asuvat muualla eikä lapsenlapsia ole, joten perheen kokoontumiselle järjestetään aikaa kesäisin.

Anja Tiainen

Toimitus Mirja Kananen

Vertaistukiryhmä henkirikoksessa läheisensä menettäneille

Oletko menettänyt perheenjäsenen, sukulaisen tai muun läheisen ihmisen henkirikoksen uhrina? Onko menetyksestäsi kulunut aikaa jo noin vuosi? Vaikeasta asiasta puhuminen samankaltaisten menetyksen kokeneiden kanssa voi tuoda lohtua ja ymmärrystä.

Ryhmää luotsaa vertaisohjaaja **Jonna** yhdessä diakoni **Riitta Laatikaisen** kanssa.

Keskustelut ovat luottamuksellisia, ja ryhmä sopii kaikille uskonnosta riippumatta.

Kokoonnumme viisi kertaa, ensimmäisen kerran torstaina 29.1. klo 18 Seurakunnan olohuoneella (Linnankatu 12). Kysy lisää tai ilmoittaudu: koordinaattori@huoma.fi tai 050 401 2230 (myös WhatsApp), www.huoma.fi

Yhdistystoiminta

Herättäjä-Yhdistys:

14.1. klo 18.15 **Siioninvirsihetki** olohuoneella. "Kun levokseni sinut saan" (Sv 35). Veisaamme yhdessä Siionin virsiä ja nautimme hyvästä seurasta teekupposen äärellä. Virsihetken alussa hartaus. Sisäänkäynti tapahtuu B-oven (yläparkin) kautta. Ovet avautuvat klo 17.45. Lämpimästi tervetuloa!

25.1. klo 18 **Kirkkoseurat** Paavon päivänä. Tervetuloa Kajaanin pääkirkkoon kirkkoseuroihin tai kuuntele seurat Radio Dein taajuuksilta. Tammikuun seurapuhujat tulevat Kuhmosta.

Kajaanin Rauhanyhdistys

Ke 17.12. klo 19 **seurat**

Su 21.12. klo 16 **seurat**, klo 17.30 **joululauluilta ja iltarukous**

Pe 26.12. klo 16 **tapaninpäivä, seurat**, klo 18 **joululauluilta**, Sotkamon kirkko

Su 28.12. klo 16 **seurat**

Su 4.1. klo 16 **seurat**, klo 17.30 **seurat**

Ti 6.1. klo 16 **loppiainen, seurat**

Pe 9.1. klo 18.30 **seurat**, Sotkamon seurakuntatalo

Su 11.1. klo 14 **seurat**, Arvola-koti, klo 18 **kirkkoseurat**, Radio Dei 100 MHz, Kajaanin kirkko

Ke 14.1. klo 19 **seurat**

Su 18.1. klo 13 **seurat**, Vuolijoen seurakuntatalo, klo 16 **seurat**, klo 17.30 **seurat**

Ma 19.1. klo 18.30 **seurat**, Paltamon seurakuntakeskus

Ti 20.1. klo 12 **varttuneiden virkistyskerho**

Ke 21.1. klo 19 **seurat ja nuorten iltakylä**

Pe 23.1. klo 18 **miestenilta**

La 24.1. klo 18 **raamattuilta**

Su 25.1. klo 13 **lastenseurat**, klo 14

seurat, Ämmänsaaren kirkko

Ke 28.1. klo 19 **seurat**

Osoitteessa kajaaninry.net olevan linkin kautta pääsee kuuntelemaan rauhanyhdistyksellä pidettäviä sunnuntaiseuroja ja tarkistamaan ajantasaisen ohjelman.

Kansanlähetys

Kainuun Ev.lut. Kansanlähetys, Sammonkatu 5, kainuu.sekl.fi
Toimisto avoinna sopimuksen mukaan p. 044 277 4616.

Säännöllinen toiminta

Kansalähetyskodilla

Arkipäivisin klo 12–12.30 **rukoushetki ajankohtaisten asioiden puolesta**.

Ke 17.12., 7.1., 14.1., 21.1., 28.1. klo 16 **avoim raamattu- ja keskustelupiiri**.

To 8.1., 15.1., 29.1. klo 17 **nuorten raamattupiiri** (joka viikko, ei Donkkisiltoina), opiskelijoille ja nuorille aikuisille.

To 8.1., 22.1. klo 15.30 **Laulupiiri** (parilliset viikot).

Pe 9.1., 23.1. klo 13 **naisten raamattu- ja keskustelupiiri**.

Ma 12.1., 26.1. klo 13.30 **lähetyspiiri**.

Ma 19.1. klo 13.30 **lähetyspiiri** (parilliset viikot).

Ti 20.1. klo 10 **miesten aamukahvit** (parilliset viikot).

To 18.12., 15.1.29.1. klo 12.30 **päiväkahvit** (parittomat viikot).

To 18.12., 22.1. klo 17 **Donkkis Big Night**.

Su 4.1. klo 17 **pyhäillan ehtoollinen** s. Jorma Karjalainen

Su 11.1. klo 17 **sanan ja rukouksen ilta**

Su 25.1. klo 17 **ilosanomailta**

Toimintaa muualla Kajaanissa

Ti 2.12., 9.12., 16.12., 13.1., 20.1., 27.1. klo 18 **naisten raamattu- ja keskustelupiiri**,

Lohtajan kerhotila, Satumaantie 4.

To 27.11., 11.12., 15.1., 29.1. klo 18.15 **miesten raamattu- ja keskustelupiiri**,

Lohtajan kerhotila, Satumaantie 4, parilliset viikot.

Su 21.12. klo 17 **lähetysmessu ja pyhäkoulu** Linnantauksen kirkossa, s. Matti

Malinen, kolehti Sanansaattajalle.

Su 18.1. klo 17 **lähetysmessu ja pyhäkoulu** Linnantauksen kirkossa, s. Mirjami Uusitalo ja haastattelee Jaana Raesalmi, kolehti Kansanlähetyskoodille.

Tapahtumat Kansalähetyskodilla

Pe 26.12. (tapaninpäivä) **päiväkahvit ja hetki sanan äärellä**, Matti Malinen

Voimaannuttavat kuvat -valokuvanäyttely

Kajaanilainen Taidevaltatie Toivo ry on ollut yhteistyössä Sotkamon toimintakeskuksen kanssa tuottamassa *Voimaannuttavat valokuvat* -näyttelyn Kajaaniin seurakunnan Olohuoneeseen.

Näyttely on nyt ensimmäistä kertaa julkisesti esillä ja sen tavoitteena on tuoda esille valokuvataiteen ja muunkin taiteen arvokkaita mahdollisuuksia vammaistyössä.

Näyttelyprojektin valokuvien tavoitteena on ollut kuvata toimintakeskuksen asiakkaiden heittäytymistä eri rooleihin, mitkä kuvaavat heidän omia mielenkiinnon kohteitaan sekä haaveitaan.

Asiakkaita rohkaistiin esiintymään ja he saivat rooliin heittäytymisellä yksilöllistä

huomiota.

Tavoitteena oli myös ryhmänä saada aikaan yhteinen onnistumisen kokemus, joka edellytti turvallisen ja tutun toimintaympäristön. Projekti toi iloa niin asiakkaille kuin ohjaajille. Omaa vuoroa rooliin muuntautumiseen jonotettiin innokkaasti. Kuviin on palattu aika-ajoin ja kerrattu yhteisiä muistoja.

Tervetuloa näyttelyn avajaisiin maanantaina 12.1. klo 12.30 alkaen Kajaanin seurakunnan Olohuoneeseen, Linnankatu 12. Avajaisissa kahvitarjoilu ja muuta ohjelmaa.

Jarmo Kaivo-oja

Taidevaltatie Toivo ry

Puuhaa perheille

Matka jatkuu kohti Betlehemiä. Seuraamalla tähtinauhaa ja värittämällä tähden pääset perille. Kun olet värittänyt viimeisen tähden, olet löytänyt tallin. Siellä ovat Joosef ja Maria yhdessä vastasyntyneen Jeesus-lapsen kanssa.

Matka jatkuu kohti
Betlehemiä

17.

19.

18.

22.

23.

20.

21.

24.

kuva: Heimo Haverinen

Kotikirkon pienen joulukonsertin kokoonpanoon kuuluvat Kalle Torniainen, Antti Matikainen, Henna Haikonen ja Kimmo Nissinen sekä kuvasta puuttuvat Risto Oikarinen ja Oskari Oikarinen.

Antti Matikainen: Joulun tarina ja sanomat säilyvät mielessä joululaulujen kautta

Laulaja **Antti Matikainen** elää tällä hetkellä rauhoittumisen tähtäimessään. Elämänmuutokseen ovat kuuluneet muun muassa liikuntaharrastukset ja luonnossa liikkuminen.

– Kun saa viettää vähän raikkaampaa ja energisempää elämää, silloin pyrkii jättämään aika paljon huonoja asioita pois, hän kuvailee.

Myös terveellisempään ruokavalioon tulee kiinnitettyä huomiota, ja Matikaisen perheessä syödäänkin runsaasti itse metsästettyä riistaa.

Syksyn metsästysharrastus tuokin hänet usein Kainuuseen sekä Lappiin, missä metsämailla kuljeskeli yhdeksänvuotiaan **Pusu**-beaglen kanssa antaa hengähdystauon vastapainoksi kaikelle kiireelle.

Saaliin jahtaaminen lisää sopivaa jännitystä metsästystilanteisiin, mutta se ei kuitenkaan ole harrastuksen tärkein asia.

– Nautin syvästi siitä, että on aikaa mietiskelylle ja maisemien katseluun. Välillä tuntuu, että on kiire metsälle, että pääsee rauhoittumaan.

Elämä on Etelä-Suomessa

Matikainen asuu Helsingin Myllypurossa, jota hän kuvailee kiihkeäksi kaupunginosaksi. Ruuhkavuosien arkea vauhdittavat vuoroviikoin Matikaisen luona asuvat 11-vuotias **Mio**-poika ja 13-vuotias tytär **Mila**. 20-vuotias esikoistyttö **Saana** asuu Montanassa, Pohjois-Amerikassa.

Tällä hetkellä etsinnässä on isompi yhteinen koti puoliso **Pauliinan** kanssa. Pariskunta meni naimisiin elokuussa Tampereella, ja elämä ja työt ovat hyvillä raiteilla Etelä-Suomessa.

– Katsotaan myöhemmin eläkepäiviä, jos sitten otetaan 87-alkuinen postinumero, Matikainen naurahtaa.

Yhteinen eräharrastus

Matikainen jakaa puolisonsa kanssa yhteisen erä- ja retkeilyharrastuksen sekä innon liikua luonnossa. Uudessa kodissa pitääkin olla tilaa metsästyskoirille sekä hyvät lähi- ja maastot harrastuksiin.

Matikainen kertoo päässeensä yli kouluaikojensa huonoista hiihtomuistoista, ja talvet ovat viime vuosina kuluneet ladulla.

Uuden ulkoiluinnon taustalla on myös latvalinnustusharrastus, jota varten on ollut hyvä kasvattaa pohjakuntoa ladulla.

– Kerään kilometrien sijaan käyntikertoja ja hyvää mieltä.

Nostalgiaa Kajaanissa

46-vuotias Matikainen kuvailee ikäänymyksen tuoneen mukanaan terveellisten elämäntapojen lisäksi myös tarpeen muistella lapsuuden leikkipaikkoja ja kotikulmia.

Kajaanissa käydessään hän on kiertänyt usein Ylä-Teppanassa, missä rappukäytävien tuoksut ja kerrostalon hissit ovat yhä tuttuja.

– Olen loputon nostalgiasa pyöriskelijä. Kajaaniin ajaessa Iisalmen kohdalla alkaa loputon höpöttäminen omista nuoruuden paikoista, ja Mainuan kohdalla puhe alkaa olla jo huipussaan.

Laulut kertovat joulusta

Perinteinen Kotikirkon pieni joulukonsertti kutsuu Matikaisen jälleen perheensä kanssa jouluksi Kajaaniin, ja tärkeä jouluperinne on jatkunut liki parikymmentä vuotta.

Joulunviettoon Kajaanissa kuuluvat muun muassa pitkä aamulenkki Seppälän maalaismaisemissa, kuusen koristelua sekä äidin valmistama jouluruoka.

Joulun tarina ja sanomat säilyvät Matikaisen mielessä varsinkin joululaulujen kautta. Rakkaimmat niistä hänelle ovat *Sylvian joululaulu* sekä *Varpunen jouluamuna*, jotka kuullaan tuttuun tapaan myös joulukonsertissa.

Erityisesti Matikainen ihailee kappaleiden vaikuttavia tekstejä.

– Ne ovat rankkoja tarinoita ja syvällisiä lauluja. Aivan mielettämiä.

Maaria Haikola

Kotikirkon pieni joulukonsertti järjestetään Kajaanin kirkossa maanantaina 22.12. klo 19 ja tiistaina 23.12. klo 18. Ohjelman tuotto (5 e) vähävaraisten kajaanilaisten hyväksi.